

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49

22. července 2006

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	★ Nařízení Rady (ES) č. 1124/2006 ze dne 11. července 2006 o uzavření Dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Demokratické republiky Svatý Tomáš a Princův ostrov o rybolovu při pobřeží Svatého Tomáše a Princova ostrova, na období od 1. června 2005 do 31. května 2006	1
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1125/2006 ze dne 21. července 2006 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury	3
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Rada	
	2006/509/ES:	
	★ Rozhodnutí Rady ze dne 11. července 2006 o jmenování českého náhradníka Výboru regionů	5
	2006/510/ES:	
	★ Rozhodnutí Rady ze dne 11. července 2006 o jmenování španělského člena Výboru regionů	6
	2006/511/ES:	
	★ Rozhodnutí Rady ze dne 11. července 2006 o podpisu dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu při pobřeží Guineje-Bissau, na období od 16. června 2006 do 15. června 2007 jménem Evropského společenství a o jejím prozatímním uplatňování	7
	Dohoda ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu při pobřeží guineje-bissau, na období od 16. června 2006 do 15. června 2007	9

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 17. července 2006, kterým se mění rozhodnutí 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi** 11

Komise

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 9. listopadu 2005 o státní podpoře kterou poskytla Spolková Republika Německo ve prospěch zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko** (oznámeno pod číslem K(2005) 3903) ⁽¹⁾ 14

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 20. července 2006 o souladu některých norem s obecným požadavkem na bezpečnost podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a se zveřejněním odkazů na ně v Úředním věstníku** (oznámeno pod číslem K(2006) 3277) ⁽¹⁾ 35

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1124/2006

ze dne 11. července 2006

o uzavření Dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Demokratické republiky Svatý Tomáš a Princův ostrov o rybolovu při pobřeží Svatého Tomáše a Princova ostrova, na období od 1. června 2005 do 31. května 2006

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 ve spojení s čl. 300 odst. 2 a odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s Dohodou mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Demokratické republiky Svatý Tomáš a Princův ostrov o rybolovu při pobřeží Svatého Tomáše a Princova ostrova ⁽²⁾ zahájí smluvní strany před ukončením platnosti protokolu připojeného k dohodě jednání s cílem společně stanovit obsah protokolu na následující období a případné změny nebo doplnění jeho přílohy;

(2) Do doby jednání o změnách stávajícího protokolu, schváleného nařízením Rady (ES) č. 2348/2002 ⁽³⁾, se smluvní strany dohodly, že prodlouží jeho platnost na období jednoho roku dohodou ve formě výměny dopisů;

(3) Je v zájmu Společenství toto prodloužení platnosti schválit;

(4) Způsob rozdělení rybolovných práv mezi členské státy protokolu, jehož doba platnosti skončila, by měl být potvrzen,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Dohoda ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Demokratické republiky Svatý Tomáš a Princův ostrov o rybolovu při pobřeží Svatého Tomáše a Princova ostrova, na období od 1. června 2005 do 31. května 2006 se schvaluje jménem Společenství.

Znění dohody ve formě výměny dopisů se připojuje k tomuto nařízení ⁽⁴⁾.

Článek 2

Rybolovná práva stanovená v protokolu se mezi členské státy rozděluje takto:

—	plavidla lovící tuňáky vlečnou sítí:	Francie:	18
		Španělsko:	18
—	plavidla lovící tuňáky na pruty:	Portugalsko:	2
—	plavidla lovící tuňáky na dlouhý vlasec s návazci:	Španělsko:	20
		Portugalsko:	5

Jestliže žádosti o licence z těchto členských států nevyčerpají rybolovná práva stanovená protokolem, může vzít Komise v úvahu žádosti o licence z ostatních členských států.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 16. května 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 54, 25.2.1984, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 351, 28.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.2006, s. 19.

Článek 3

Členské státy, jejichž plavidla provádějí rybolov podle dohody ve formě výměny dopisů, oznámí Komisi množství odlovů z jednotlivých populací v rybolovné oblasti Svatého Tomáše a Princova ostrova v souladu s nařízením Komise (ES) č. 500/2001 ⁽¹⁾.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. července 2006.

Za Radu
předseda
E. HEINÄLUOMA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 73, 15.3.2001, s. 8.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1125/2006**ze dne 21. července 2006****o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku,⁽¹⁾ a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury přiložené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze k tomuto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Společenství s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel musí být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky v příloze zařazeno do kódů KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3.

(4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽²⁾.

(5) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódů KN uvedených ve sloupci 2.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. července 2006.

Za Komisi

László KOVÁCS

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 996/2006 (Úř. věst. L 179, 1.7.2006, s. 26).

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 (Úř. věst. L 117, 4.5.2005, s. 13).

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
1. Jedlé droby, sušené vepřové uši, též používané k výživě zvířat	0210 99 49	Zařazení je stanoveno podle všeobecných pravidel 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury, podle poznámky 1 a) ke kapitole 5 KN a podle znění kódů KN 0210, 0210 99 a 0210 99 49. Vzhledem k tomu, že jsou jedlé, musí být sušené vepřové uši zařazeny do kapitoly 2 a ne do kapitoly 5, která nezahrnuje jedlé produkty (poznámka 1 a) ke kapitole 5 HS). Sušení vepřových uší nezmění podstatné charakteristické znaky původní látky, jak je uvedeno v poznámce 1 ke kapitole 23. Sušení vepřových uší nezmění jejich způsobilost pro lidskou spotřebu (vysvětlivky k HS ke kapitole 2, všeobecná ustanovení, třetí odstavec, bod 1, a čtvrtý odstavec).
2. Sušené droby, vepřové uši, nevhodné pro lidskou spotřebu	0511 99 90	Zařazení je stanoveno podle všeobecných pravidel 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury, podle poznámky 1 a) ke kapitole 2 KN a podle znění kódů KN 0511, 0511 99 a 0511 99 90. Vzhledem k tomu, že nejsou jedlé, musí být sušené vepřové uši zařazeny do kapitoly 5 a ne do kapitoly 2, která nezahrnuje produkty nevhodné nebo nezpůsobilé pro lidskou spotřebu (poznámka 1 a) ke kapitole 2 KN). Sušení vepřových uší nezmění podstatné charakteristické znaky původní látky, jak je uvedeno v poznámce 1 ke kapitole 23.

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 11. července 2006

o jmenování českého náhradníka Výboru regionů

(2006/509/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 263 této smlouvy,

Článek 1

Pan Pavel HORÁK, náměstek hejtmana Olomouckého kraje, je jmenován náhradníkem Výboru regionů jako nástupce pana Ivana KOSATÍKA na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2010.

s ohledem na návrh české vlády,

Článek 2

vzhledem k těmto důvodům:

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

- (1) Dne 24. ledna 2006 přijala Rada rozhodnutí 2006/116/ES o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2006 do 25. ledna 2010 ⁽¹⁾.

V Bruselu dne 11. července 2006.

- (2) Po odstoupení pana Ivana KOSATÍKA se uvolnilo místo náhradníka Výboru regionů,

Za Radu
předseda
E. HEINÄLUOMA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 25.2.2006, s. 75.

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 11. července 2006
o jmenování španělského člena Výboru regionů
(2006/510/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 263 této smlouvy,

s ohledem na návrh španělské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 24. ledna 2006 přijala Rada rozhodnutí 2006/116/ES⁽¹⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2006 do 25. ledna 2010.
- (2) Po odstoupení pana Francisca Josého VÁZQUEZE VÁZQUEZE se uvolnilo místo člena Výboru regionů,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Členem Výboru regionů je jako nástupce pana Francisca Josého VÁZQUEZE VÁZQUEZE na zbývajících část jeho funkčního období, tedy do 25. ledna 2010, jmenován pan Heliodoro GALLEGO CUESTA, starosta Palencie.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

V Bruselu dne 11. července 2006.

Za Radu
předseda
E. HEINÄLUOMA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 25.2.2006, s. 75.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 11. července 2006

o podpisu dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu při pobřeží Guineje-Bissau, na období od 16. června 2006 do 15. června 2007 jménem Evropského společenství a o jejím prozatímním uplatňování

(2006/511/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 300 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle podmínek Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu při pobřeží Guineje-Bissau ⁽¹⁾ zahájí smluvní strany před skončením platnosti protokolu připojeného k dohodě jednání za účelem stanovit společnou dohodu obsah protokolu na následující období, a případně změny nebo dodatky přílohy.
- (2) Než budou zahájena jednání o změnách protokolu, na nichž je třeba se dohodnout, obě smluvní strany rozhodly prodloužit platnost stávajícího protokolu schváleného nařízením Rady (ES) č. 249/2002 ⁽²⁾ ve znění dohody schválené nařízením (ES) č. 829/2004 o období jednoho roku, a to dohodou ve formě výměny dopisů.
- (3) Na základě této výměny dopisů si rybáři Společenství zachovávají rybolovná práva ve vodách, které spadají do svrchovanosti nebo jurisdikce Guineje-Bissau, pro období od 16. června 2006 do 15. června 2007.
- (4) Prodloužení platnosti by se mělo začít uplatňovat co nejdříve, aby nebyly přerušeny rybolovné činnosti plavidel Společenství. Dohoda ve formě výměny dopisů by tedy měla být podepsána a prozatímně uplatňována do doby, než budou ukončeny postupy nezbytné pro její uzavření.

- (5) Měl by být potvrzen způsob rozdělení rybolovných práv mezi členské státy protokolu, jehož platnost je téměř u konce,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Podpis Dohody ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu při pobřeží Guineje-Bissau, na období od 16. června 2006 do 15. června 2007 se schvaluje jménem Společenství s výhradou rozhodnutí Rady o jejím uzavření.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Dohoda se prozatímně uplatňuje ode dne 16. června 2006.

Článek 3

1. Rybolovná práva stanovená v protokolu se mezi členské státy rozdělí takto:

a) lov garnátů:

Itálie	1 776 BRT
Španělsko	1 421 BRT
Portugalsko	1 066 BRT
Řecko	137 BRT

b) lov ryb/hlavonožců:

Španělsko	3 143 BRT
Itálie	786 BRT
Řecko	471 BRT

c) plavidla lovící tuňáky vlečnou sítí:

Španělsko	20 plavidel
Francie	19 plavidel
Itálie	1 plavidlo

⁽¹⁾ Úř. věst. L 226, 29.8.1980, s. 34.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 249/2002 ze dne 21. ledna 2002 o uzavření Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu při pobřeží Guineje-Bissau na období od 16. června 2001 do 15. června 2006 (Úř. věst. L 40, 12.2.2002, s. 1). Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 829/2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 25).

d) plavidla lovící na pruty a plavidla pro povrchový rybolov na dlouhou lovnou šňůru:

Španělsko	21 plavidel
Francie	5 plavidel
Portugalsko	4 plavidla

2. Pokud žádosti o licence z členských států uvedených v odstavci 1 nevyčerpají všechna rybolovná práva stanovená protokolem, může Komise zohlednit žádosti o licence ze všech ostatních členských států.

Článek 4

Členské státy, jejichž plavidla loví podle této dohody, oznámí Komisi množství každé populace odlovené v rybolovné oblasti Guinea-Bissau v souladu s nařízením Komise (ES) č. 500/2001

ze dne 14. března 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 2847/93, pokud jde o kontrolu úlovků rybářských plavidel Společenství ve vodách třetích zemí a na volném moři ⁽¹⁾.

Článek 5

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osoby zmocněné podepsat dohodu ve formě výměny dopisů zavazující Společenství s výhradou jejího uzavření.

V Bruselu dne 11. července 2006.

Za Radu
předseda
E. HEINÄLUOMA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 73, 15.3.2001, s. 8.

DOHODA

ve formě výměny dopisů o prodloužení platnosti Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu při pobřeží guineje-bissau, na období od 16. června 2006 do 15. června 2007

A. Dopis Společenství

Vážený pane,

mám tu čest potvrdit, že za účelem prodloužení platnosti v současné době platného protokolu (od 16. června 2001 do 15. června 2006), kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu, v pozměněném znění platném od 16. června 2004, a než budou zahájena jednání o změnách protokolu, na nichž je třeba se dohodnout, jsme se dohodli na tomto prozatímním režimu:

1. Od 16. června 2006 se na období do 15. června 2007 prodlužuje režim použitelný od 16. června 2004.

Finanční příspěvek Společenství podle prozatímního režimu dosáhne částky stanovené v článku 3 pozměněného a v současné době uplatňovaného protokolu (7 260 000 EUR). Tato částka se v plné výši použije jako finanční příspěvek a bude vyplacena nejpozději dne 31. prosince 2006.

2. Během tohoto období se licence k rybolovu budou udělovat v množstvích stanovených v článku 1 pozměněného a v současné době uplatňovaného protokolu, a to za poplatky nebo zálohy odpovídající poplatkům nebo zálohám stanoveným v bodě 1 přílohy protokolu.

Byl bych Vám zavázán, kdybyste potvrdil přijetí tohoto dopisu a vyjádřil Váš souhlas s jeho obsahem.

Přijměte prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě

Za Evropské společenství

B. Dopis od vlády Republiky Guinea-Bissau

Vážený pane,

mám tu čest potvrdit, že jsem dnešního dne obdržel Váš dopis tohoto znění:

„Mám tu čest potvrdit, že za účelem prodloužení platnosti v současné době platného protokolu (od 16. června 2001 do 15. června 2006), kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a vládou Republiky Guinea-Bissau o rybolovu, v pozměněném znění platném od 16. června 2004, a než budou zahájena jednání o změnách protokolu, na nichž je třeba se dohodnout, jsme se dohodli na tomto prozatímním režimu:

1. Od 16. června 2006 se na období do 15. června 2007 prodlužuje režim použitelný od 16. června 2004.

Finanční příspěvek Společenství podle prozatímního režimu dosáhne částky stanovené v článku 3 pozměněného a v současné době uplatňovaného protokolu (7 260 000 EUR). Tato částka se v plné výši použije jako finanční příspěvek a bude vyplacena nejpozději dne 31. prosince 2006.

2. Během tohoto období se licence k rybolovu budou udělovat v množství stanoveném v článku 1 pozměněného a v současné době uplatňovaného protokolu, a to za poplatky nebo zálohy odpovídající poplatkům nebo zálohám stanoveným v bodě 1 přílohy protokolu.“

Mám tu čest potvrdit, že obsah Vašeho dopisu je pro vládu Republiky Guinea-Bissau přijatelný a že v souladu s Vaším návrhem Váš dopis společně s tímto dopisem představují dohodu.

Přijměte prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě

*Za vládu
Republiky Guinea-Bissau*

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 17. července 2006,

kterým se mění rozhodnutí 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi

(2006/512/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 202 třetí odrážku této smlouvy,

Článek 1

Rozhodnutí 1999/468/ES se mění takto:

s ohledem na návrh Komise,

1. V 5. bodě odůvodnění se doplňují slova „s výjimkou kritérií pro regulativní postup s kontrolou“.

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

2. Vkládá se nový bod odůvodnění, který zní:

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rada přijala rozhodnutí 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾. Uvedené rozhodnutí stanovilo omezený počet postupů, kterými se může tento výkon řídit.

„(7a) Pro opatření obecného významu, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků aktu přijatého postupem podle článku 251 Smlouvy, a to i zrušením některých těchto prvků nebo doplněním aktu o nové jiné než podstatné prvky, je třeba použít regulativní postup s kontrolou. Tento postup by měl umožnit oběma složkám legislativní moci kontrolu takových opatření před jejich přijetím. Podstatné prvky legislativního aktu může změnit pouze normotvůrce na základě Smlouvy.“

(2) Uvedené rozhodnutí by mělo být změněno v tom smyslu, aby byl zaveden nový postup výkonu prováděcích pravomocí, regulativní postup s kontrolou, který normotvůrci umožní vyjádřit nesouhlas s navrhovanými opatřeními, pokud uvede, že navrhovaná opatření překračují prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu nebo nejsou v souladu s cílem nebo obsahem základního aktu nebo nerespektují zásady subsidiarity nebo proporcionality.

3. 10. bod odůvodnění se nahrazuje tímto:

(3) Nový regulativní postup s kontrolou je třeba použít pro opatření obecného významu, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků aktu přijatého postupem podle článku 251 Smlouvy, a to i zrušením některých těchto prvků nebo doplněním nových jiných než podstatných prvků.

„(10) Na třetím místě se toto rozhodnutí zaměřuje na zajištění lepšího informování Evropského parlamentu a stanoví, že Komise bude pravidelně informovat Evropský parlament o činnosti výborů, předávat Evropskému parlamentu dokumenty související s činností výborů a informovat jej vždy, když předloží Radě opatření nebo návrhy opatření, která mají být přijata; zvláštní pozornost bude věnována informování Evropského parlamentu o činnosti výborů v rámci regulativního postupu s kontrolou s cílem zajistit, aby mohl Evropský parlament přijímat rozhodnutí ve stanovených lhůtách.“

(4) Ve stejné souvislosti je vhodné, aby byla zajištěna lepší informovanost Evropského parlamentu o činnosti výborů,

4. V čl. 1 druhém pododstavci se slova „podle článků 3, 4, 5 a 6“ nahrazují slovy „podle článků 3, 4, 5, 5a a 6“.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

5. V článku 2

- i) se v prvním pododstavci slova „Výběr procedurálních podmínek pro přijetí prováděcích opatření vychází...“ nahrazují slovy „1. Aniž je dotčen odstavec 2, vychází výběr procedurálních podmínek pro přijetí prováděcích opatření...“;

- ii) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Pokud základní akt přijatý postupem podle článku 251 Smlouvy stanoví přijetí opatření obecného významu, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků daného aktu, a to i zrušením některých těchto prvků nebo doplněním aktu o nové jiné než podstatné prvky, přijímají se tato opatření regulativním postupem s kontrolou.“

6. V čl. 4 odst. 2 a v čl. 5 odst. 2 se slova „v čl. 205 odst. 2“ nahrazují slovy „v čl. 205 odst. 2 a 4“.

7. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 5a

Regulativní postup s kontrolou

1. Komisi je nápomocen výbor pro regulativní postup s kontrolou složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda určit s ohledem na naléhavost věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 205 odst. 2 a 4 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená ve zmíněném článku. Předseda nehlasuje.

3. Pokud jsou opatření zamýšlená Komisí v souladu se stanoviskem výboru, použije se tento postup:

- a) Komise neprodleně předloží návrh opatření Radě a Evropskému parlamentu ke kontrole;

- b) Evropský parlament většinou svých členů nebo Rada kvalifikovanou většinou mohou vyjádřit nesouhlas s tím, aby Komise návrh přijala, s odůvodněním, že návrh opatření předložený Komisí překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu nebo není v souladu s cílem nebo obsahem základního aktu nebo nerespektuje zásadu subsidiarity nebo proporcionality;

- c) pokud Evropský parlament nebo Rada do tří měsíců od obdržení návrhu vyjádří nesouhlas s navrhovanými opatřeními, Komise tato opatření nepřijme. V tom případě může Komise předložit výboru pozměněný návrh opatření, nebo může předložit legislativní návrh na základě Smlouvy;

- d) pokud Evropský parlament ani Rada do uplynutí uvedené lhůty nevyjádří nesouhlas s navrhovanými opatřeními, Komise tato opatření přijme.

4. Pokud opatření zamýšlená Komisí nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, použije se tento postup:

- a) Komise neprodleně předloží návrh týkající se opatření, jež mají být přijata, Radě a současně jej zašle Evropskému parlamentu;

- b) Rada se o návrhu usnese kvalifikovanou většinou do dvou měsíců od jeho obdržení;

- c) pokud Rada v této lhůtě vyjádří kvalifikovanou většinou nesouhlas s navrhovanými opatřeními, nejsou opatření přijata. V tom případě může Komise předložit Radě pozměněný návrh, nebo může předložit legislativní návrh na základě Smlouvy;

- d) pokud Rada zamýšlí navrhovaná opatření přijmout, neprodleně je předloží Evropskému parlamentu. Pokud se Rada neusnese do dvou měsíců, předloží Komise opatření neprodleně Evropskému parlamentu;

e) Evropský parlament může do čtyř měsíců od zaslání návrhu podle písmene a) vyjádřit většinou svých členů nesouhlas s přijetím dotyčných opatření s odůvodněním, že navrhovaná opatření překračují prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu nebo nejsou v souladu s cílem nebo obsahem základního aktu nebo nerespektují zásady subsidiarity nebo proporcionality;

f) pokud Evropský parlament v této lhůtě vyjádří nesouhlas s navrhovanými opatřeními, nejsou opatření přijata. V tom případě může Komise předložit výboru pozměněný návrh opatření, nebo může předložit legislativní návrh na základě Smlouvy;

g) pokud do uplynutí této lhůty Evropský parlament nevyjádří nesouhlas s navrhovanými opatřeními, Rada, popřípadě Komise je přijme.

5. Odchylně od odstavců 3 a 4 může základní akt v náležitě odůvodněných výjimečných případech stanovit,

a) že se lhůty stanovené v odst. 3 písm. c) a odst. 4 písm. b) a e) prodlužují o další měsíc, pokud to odůvodňuje složitost opatření; nebo

b) že se lhůty stanovené v odst. 3 písm. c) a odst. 4 písm. b) a e) zkracují, pokud to lze odůvodnit v zájmu efektivy.

6. Základní akt může stanovit, že pokud ze závažných naléhavých důvodů nelze dodržet lhůty pro regulativní postup s kontrolou uvedené v odstavcích 3, 4 a 5, použije se tento postup:

a) pokud jsou opatření zamýšlená Komisí v souladu se stanoviskem výboru, Komise je přijme a opatření jsou

okamžitě použitelná. Komise je neprodleně sdělí Evropskému parlamentu a Radě;

b) do jednoho měsíce od tohoto sdělení mohou Evropský parlament většinou svých členů nebo Rada kvalifikovanou většinou vyjádřit nesouhlas s opatřeními přijatými Komisí s odůvodněním, že opatření překračují prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu nebo nejsou v souladu s cílem nebo obsahem základního aktu nebo nerespektují zásady subsidiarity nebo proporcionality;

c) v případě nesouhlasu Evropského parlamentu nebo Rady Komise opatření zruší. Může je však přechodně zachovat v platnosti z důvodu ochrany zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí. V tom případě předloží výboru neprodleně pozměněný návrh opatření, nebo předloží legislativní návrh na základě Smlouvy. Přechodná opatření zůstávají v platnosti, dokud nejsou nahrazena konečným aktem.“

8. V čl. 7 odst. 3 první větě se doplňují slova:

„v souladu s opatřeními, která zajistí průhlednost systému předávání a identifikaci předávaných informací a různých fází postupu.“

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 17. července 2006.

Za Radu

předseda

E. TUOMIOJA

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 9. listopadu 2005

o státní podpoře kterou poskytla Spolková Republika Německo ve prospěch zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko

(oznámeno pod číslem K(2005) 3903)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/513/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropských společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

po výzvě jiných zúčastněných stran, aby na základě výše uvedených ustanovení předložily své připomínky (¹),

a s ohledem na jejich připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. ŘÍZENÍ

- (1) Sdružení Verband Privater Kabelnetzbetreiber e.V., zapsané ve spolkovém rejstříku (Spolek soukromých provozovatelů kabelových sítí, dále jen ANGA) podal faxem ze dne 16. prosince 2002 neformální stížnost ve věci financování digitálního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko (²). Sdružení ANGA vyzvalo dopisem ze dne 26. března 2003 Komisi, aby zahájila formální přezkumné řízení a aby přerušila poskytování podpory.
- (2) Komise si dopisem ze dne 2. května 2003 vyžádala od Německa informace, které byly sděleny po prodloužení lhůty dne 30. června 2003. Dne 1. října 2003 se uskutečnilo setkání mezi útvary Komise a domnělým poskytovatelem podpory, veřejnou korporací Medienanstalt

Berlin-Brandenburg (dále jen Mabb). Dne 23. října 2003 a 4. února 2004 poskytla korporace Mabb další informace.

- (3) Společnost Kabel Baden-Württemberg GmbH & Co. KG (dále jen Kabel BW) oznámila dopisem ze dne 23. prosince 2003, že také podá stížnost ve věci financování DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko. Učinila tak dne 8. března 2004. Komise však rozhodla, že se touto stížností nebude v rámci probíhajícího formálního přezkumného řízení zabývat. Předmětem stížnosti je stanovení cen za pronájem pozemních přenosových kapacit veřejnoprávních vysílacích korporací soukromým provozovatelům vysílání, a proto byla stížnost předána k obecnému přezkumu financování veřejnoprávních vysílacích společností v Německu (³).
- (4) Komise dopisem ze dne 14. července 2004 oznámila Německu svoje rozhodnutí zahájit kvůli existujícímu opatření formální řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES (dále jen rozhodnutí o zahájení řízení). Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úřední věstník Evropské unie* dne 28. srpna 2004 (⁴). Komise vyzvala ostatní zúčastněné strany, aby předložily k uvedenému opatření připomínky.
- (5) Po prodloužení lhůty se Německo vyjádřilo k rozhodnutí o zahájení řízení dopisem ze dne 4. října 2004. Komise dále obdržela stanoviska od následujících zúčastněných stran: Nordic Satellite AB (dále jen NSAB) (⁵), ProSiebenSat.1 Media AG (dále jen ProSiebenSat.1), Evropské asociace kabelových komunikací (dále jen ECCA) a Deutsche Telekom AG (dále jen DTAG) (⁶), Evropského svazu provozovatelů satelitního vysílání (dále jen ESOA) (⁷). Komise dopisem ze dne 17. listopadu 2004 předala tato stanoviska spolkové vládě, která se k nim vyjádřila dopisem ze dne 16. prosince 2004.

(¹) Úř. věst. C 216, 28.8.2004, s. 5. Státní podpora C 25/2004 (ex NN 36/04) – Zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko.

(²) Zkratka DVB-T znamená Digital-Video-Broadcasting über ein terrestrisches Netz, což je digitální vysílání obrazu pozemní sítí. K dalším způsobům digitálního vysílání obrazu patří DVB-S (satelit) a DVB-C (kabel).

(³) Věc E 3/2005 (ex CP 43/2003).

(⁴) Viz poznámka pod čarou č. 1.

(⁵) Dopisem ze dne 29. září 2004 a ze dne 22. října 2004.

(⁶) Vše dopisem ze dne 30. září 2004.

(⁷) Dopisem ze dne 25. října 2004.

- (6) Další informace obdržela Komise od Mabb⁽⁸⁾, od sdružení Deutscher Kabelverband⁽⁹⁾, od ANGA⁽¹⁰⁾, DTAG⁽¹¹⁾, a od společnosti European Economic & Marketing Consultants GmbH (dále jen EE&MC), která jedná v zastoupení za společnost Kabel BW⁽¹²⁾. Kromě toho jednaly útvary Komise s ECCA dne 22. listopadu 2004, s Mabb dne 2. března 2005, s EE&MC dne 12. dubna 2005 a s DTAG dne 28. dubna 2005⁽¹³⁾. Komise formou dopisů s daty ze dne 14. června 2005 a ze dne 14. července 2005 oznámila projednané připomínky Německu, které se k nim vyjádřilo dopisem ze dne 15. srpna 2005.

II. PODROBNÝ POPIS PODPORY

A. SOUVISLOSTI

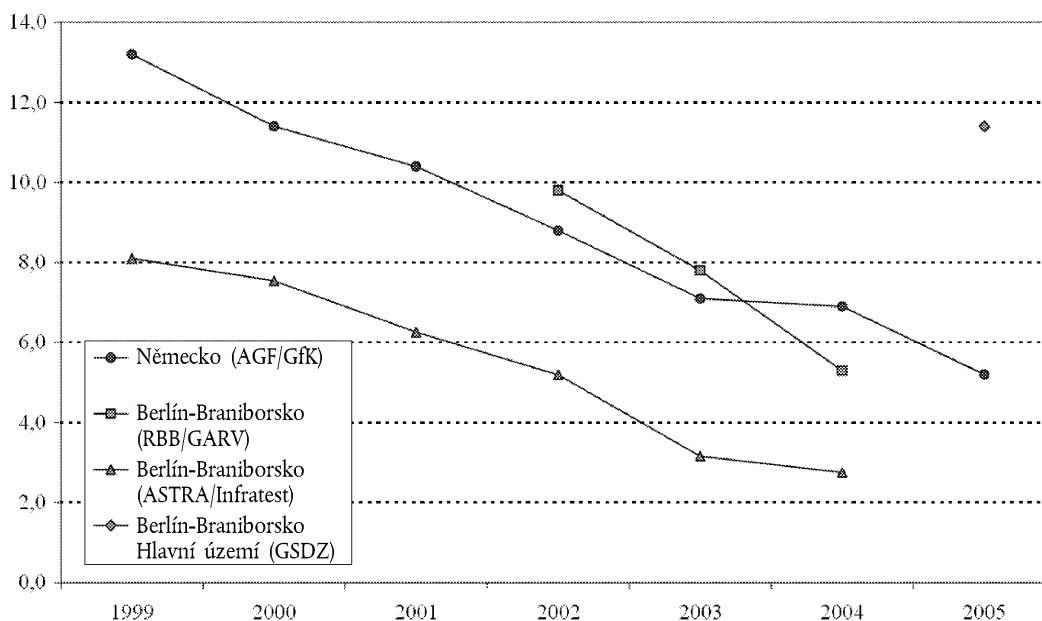
- (7) Na probíhající řízení je třeba nahlížet z pohledu digitalizace přenosu signálu. Digitalizace se týká všech současných běžných způsobů přenosu, tj. kabelového, satelitního a pozemního přenosu.
- (8) Stávající podpora se týká pozemního přenosu. Pozemním přenosem lze v analogovém režimu zpravidla přenášet nejvýše deset televizních programů. V Berlíně však před pádem Berlínské zdi bylo díky zvláštní poloze možné

přenášet analogově pozemním přenosem až 13 programů. Po digitalizaci bude možné přenášet pozemním přenosem až 30 programů.

- (9) Od zahájení satelitního a kabelového přenosu vysílání v osmdesátých letech došlo v Německu k silnému poklesu využívání pozemního přenosu. Podle údajů AGF/GfK byl stav příjmu televizního vysílání v domácnostech v Německu u prvních přístrojů ke dni 1. ledna 2005 následující: 5,2 % pozemní, 55,9 % kabelový a 38,9 % satelitní příjem⁽¹⁴⁾. Podle údajů ASTRA/Infratest byl podíl příjmu pozemního vysílání v domácnostech v Německu ještě nižší, konkrétně 3,8 % (ke konci roku 2004)⁽¹⁵⁾. Ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko uvádí ASTRA/Infratest příjem televizního signálu v domácnostech takto (ke konci roku 2004): 2,8 % pozemní, 67,5 % kabelový a 29,7 % satelitní příjem. Číselné údaje o subjektech propojených s korporací Mabb za rok 2004 uvádějí ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko podíl domácností na příjmu pozemního vysílání u prvního přístroje 5,3 %⁽¹⁶⁾. V roce 2005 však dosáhl podíl domácností v městských částech (50 % všech domácností v oblasti DVB-T, „hlavní území DVB-T“) 11,4 %, což zdůrazňuje význam příjmu DVB-T v těchto oblastech s nejlepším příjmem.

Graf 1

Podíl pozemního vysílání na spolkovém trhu a na trhu ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko

⁽⁸⁾ Dopisem ze dne 25. dubna 2005, 4. května 2005, 1. června 2005 a 4. srpna 2005.

⁽⁹⁾ Dopisem ze dne 6. prosince 2004, 26. ledna 2005 a 11. února 2005.

⁽¹⁰⁾ Dopisem ze dne 21. ledna 2005, 26. ledna 2005, 29. dubna 2005 a 10. června 2005.

⁽¹¹⁾ Dopisem ze dne 6. května 2005, 24. května 2005 a 4. srpna 2005.

⁽¹²⁾ Dopisem ze dne 31. května 2005.

⁽¹³⁾ Dne 22. listopadu 2004, dne 2. března 2005, dne 12. dubna 2005 a dne 28. dubna 2005.

⁽¹⁴⁾ Arbeitsgemeinschaft Fernsehforschung (AGF) je sdružení největších německých provozovatelů vysílání, které sleduje chování televizních diváků.

⁽¹⁵⁾ SES/ASTRA je největší provozovatel satelitního vysílání v Německu a ročně zveřejňuje tzv. German Satellite Monitor o významu různých způsobů přenosu televizního signálu.

⁽¹⁶⁾ Viz Media Perspektiven, 12/2003, s. 560; Media Perspektiven, 7/2004, s. 299 a ALM/GSDZ Digitalisierungsbericht 2005, s. 65.

- (10) S cílem podpořit digitalizaci přenosu signálu vznikla z rozhodnutí spolkového kabinetu a s ohledem na rozhodnutí předsedů vlád spolkových zemí na konci roku 1997 Iniciativa digitálního vysílání (*Initiative Digitaler Rundfunk*, dále jen IDR). V rámci IDR vypracovali Spolek, spolkové země a různí účastníci trhu doporučení pro digitalizaci. První zprávu IDR schválil spolkový kabinet v srpnu roku 1998 a IDR ji dále rozpracovala v dokumentu „*Startszenario 2000*“⁽¹⁷⁾. Zde je mimo jiné stanoveno, že digitalizace kabelového, satelitního a pozemního přenosu signálu má být dokončena nejpozději v roce 2010.

- (11) Ve vztahu k pozemnímu přenosu přijaly spolkové země Berlín a Braniborsko jako první region v Německu společná opatření k přechodu z analogového pozemního televizního vysílání na digitální vysílání (dále jen přechod). Odpovídající právní předpoklady na zemské úrovni byly vytvořeny změnou státní smlouvy o spolupráci obou spolkových zemí v oblasti rádiového vysílání (dále jen státní smlouva o sdělovacích prostředcích) v listopadu roku 1998⁽¹⁸⁾. Dne 17. prosince 2001 vydala rada pro sdělovací prostředky sdružení Mabb rozhodnutí o finanční podpoře přechodu. V dohodě uzavřené dne 13. února 2002 (dále jen dohoda o přechodu) stanovilo sdružení Mabb, veřejnoprávní instituce ARD, ZDF a RBB („*Rundfunk Berlin-Brandenburg*“)⁽¹⁹⁾ a soukromý provozovatel vysílání RTL Television (dále jen skupina RTL) a ProSiebenSat.1 základy přechodu, zejména časový harmonogram jednotlivých stupňů přechodu a přidělení multiplexu každému z pěti dotčených subjektů⁽²⁰⁾.

- (12) Digitální pozemní vysílání se obecně dotýká dvou druhů provozovatelů, kteří mohou být podle okolností integrováni vertikálně: provozovatelů vysílacích sítí, jejichž úkolem je přenos rádiového signálu, a provozovatelů

vysílání, kteří sestavují programový obsah vysílání. Pro rozvoj digitálního pozemního vysílání je nutné, aby provozovatelé vysílacích sítí přizpůsobili zařízení pro přenos a zároveň aby se přidělily kmitočty pro přenos. V následujícím textu jsou popsány postupy, na základě kterých německé úřady přidělily provozovatelům vysílacích sítí a provozovatelům vysílání příslušné licence.

Přidělení sítových licencí

- (13) Sdružení Mabb dne 7. května 2002 oznámilo Regulačnímu telekomunikačnímu a poštovnímu úřadu (dále jen RegTP)⁽²¹⁾ potřebu kmitočtů vyplývající z dohody o přechodu. Celková potřeba pokrytí byla rozdělena na osm dílčích oblastí (Berlín 1–5 a Braniborsko 1–3). Dne 10. července 2002 zahájil úřad RegTP řízení ve věci přidělování kmitočtů⁽²²⁾. V příslušném rozhodnutí se odkazuje na dodatečnou potřebu pokrytí, týkající se celé spolkové republiky⁽²³⁾. DTAG, dceřinná společnost společnosti T-Systems požádala o přidělení kmitočtů pro oblasti Berlín 1–5 a Braniborsko 3, RBB o přidělení kmitočtů pro oblasti Braniborsko 1 a 2. Poněvadž na každou z osmi oblastí byl vznesen vždy pouze jeden požadavek na přidělení kmitočtu, přidělil úřad RegTP kmitočty dne 14. října 2002 v takzvaném řízení zahájeném na základě požadavků a mohl upustit od druhé fáze postupu přidělování kmitočtu, od výběrového řízení⁽²⁴⁾. T-Systems a RBB již byli provozovatelé analogové pozemní sítě a tím i majitelé řádné telekomunikační licence, a proto byla splněna i tato podmínka pro přidělení kmitočtu. Oba provozovatelé vysílacích sítí následně uhradili, v souladu s pravidly řízení, potřebné poplatky za udělení kmitočtů.

- (14) Společnost T-Systems v praxi provozuje také oba multiplexy, které byly přiděleny společnosti RBB. RBB a T-Systems uzavřely smlouvu, podle které T-Systems přebírá od RBB přípravu, pronájem a také provoz technických zařízení pro vysílání DVB-T. Smlouva je účinná současně se zahájením druhé fáze přechodu dne 28. února 2003 a je platná po dobu deseti let. Kromě toho uzavřela společnost T-Systems a všechny veřejnoprávní vysílací korporace patřící k ARD Rámcovou smlouvu o pokrytí DVB-T v Německu, která pověřuje T-Systems technickým provozováním sítě DVB-T. Licence pro síť DVB-T jsou časově omezeny do konce roku 2025⁽²⁵⁾.

⁽¹⁷⁾ Spolkové ministerstvo hospodářství a technologií (2000): *Zavedení digitálního přenosu signálu v Německu, dokument „Startszenario“, zpráva o aktuálním stavu a doporučení IDR Digitální přenos k digitalizaci rádiového a televizního vysílání s přihlédnutím k šíření kabelovým, satelitním a televizním vysílačem.*

⁽¹⁸⁾ Státní smlouva o spolupráci mezi spolkovými zeměmi Berlín a Braniborsko v oblasti rádiového vysílání ze dne 29. února 1992 ve znění ze dne 1. ledna 1999 Sb., s. 130, naposledy změněná zákonem ze dne 15. června 2001, Sb., s. 185 („smlouva o sdělovacích prostředcích“ nebo „MSTV“).

⁽¹⁹⁾ RBB je člen ARD. Dne 1. května 2003 ORB („*Ostdeutscher Rundfunk Brandenburg*“) a SFB („*Sender Freies Berlin*“) splynuly a vytvořily společnost RBB.

⁽²⁰⁾ Jeden Multiplex odpovídá jednomu digitálnímu kanálu (frekvenčnímu bloku) pro přenos signálu a ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko pojme čtyři programy.

⁽²¹⁾ Dne 13. července 2005 byl Regulační telekomunikační a poštovní úřad přejmenován na Spolkovou sítovou agenturu (Bundesnetzagentur).

⁽²²⁾ Úřední věstník RegTP č. 13/2002, rozhodnutí č. 22/2002, s. 1010.

⁽²³⁾ Viz bod odůvodnění 15.

⁽²⁴⁾ Úřad RegTP nakonec oblast pokrytí Berlín 4 (kanál 47) kvůli problémům s koordinací s Polskem nepřidělil.

⁽²⁵⁾ Úřední věstník RegTP č. 6/2002, rozhodnutí č. 6/2002, bod 1.6.

- (15) Na rozdíl od řízení ve věci přidělení kmitočtů pro osm multiplexů ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko, provedeného regionálně, oznámily všechny spolkové země požadavek na pokrytí celého spolkového území jedním multiplexem, který by měl být k dispozici ZDF. Úřad RegTP zahájil řízení o přidělení kmitočtu pro tento multiplex dne 27. listopadu 2002 ⁽²⁶⁾. V příslušném rozhodnutí se uvádí, že řízení je zahájeno, přestože k danému okamžiku dosud nejsou k dispozici dostatečné možnosti pro využití kmitočtu na území Spolkové republiky a oblasti pro přidělení kmitočtu zatím nejsou blíže známy ⁽²⁷⁾. V rozhodnutí se dále poukazuje na to, že potřeba musí být realizována na celém spolkovém území jediným provozovatelem sítě. Jinými slovy, nebylo možné, aby zájemci žádali o provozování tohoto multiplexu jen v některých regionech. Jediná společnost, která předložila nabídku k provozování tohoto multiplexu, byla společnost T-Systems.

Přidělení vysílacích licencí

- (16) Popisované řádné telekomunikační přidělení multiplexu provozovatelům vysílací sítě se musí odlišit od vyhrazení

místa pro vysílání programů provozovatelům vysílání podle zákona o sdělovacích prostředcích. Za přidělení místa pro vysílání programů nese odpovědnost Mabb. Příslušné řízení o přidělování bylo upraveno vyhláškou o DVB-T vydanou dne 9. července 2001 ⁽²⁸⁾. V ní bylo v souladu s čl. 52a odst. 1 RStV ⁽²⁹⁾ a s čl. 6a odst. 1 státní smlouvy o sdělovacích prostředcích stanoveno zejména to, že při prvním přidělení digitální kapacity pro pozemní přenos je nutno vzít v úvahu přednostně ty programy, které jsou již v Berlíně a v Braniborsku vysílány analogově. Technické přenosové kapacity pro tyto programy musí být ve srovnání s ostatními přenosovými kapacitami rovnocenné. V případě soukromých vysílacích skupin, pokud vysílají analogově pozemním způsobem více než jeden program, nepředpokládá vyhláška přidělení jednotlivých míst pro vysílání programů, nýbrž naopak celého multiplexu.

Tabulka 1

Programové obsazení a provozovatelé sítě během digitálního přechodu

Kanály	Analogová TV	Oblasti pokrytí	Obsazení od 11/2002	Obsazení od 3/2003	Obsazení od 8/2003
K 05	(TV Berlín)	Berlín 1	ARD/ZDF/ORB/SFB	TV – Bouquet	BBC World/FAB/WDR/SWR
K 07	Das Erste	Braniborsko 1	Das Erste	ARD Bouquet	ARD Bouquet
K 22	FAB		FAB	FAB	X
K 25	SAT.1	Berlín 2	SAT.1	RTL Bouquet	RTL Bouquet
K 27	ORB	Braniborsko 2	ORB	RBB Bouquet	RBB Bouquet
K 29	VOX		VOX	Erste – Simulcast	X
K 33	ZDF	Celé spolkové území	ZDF	ZDF Bouquet	ZDF Bouquet
K 39	SFB/B1	Berlín 3	SFB/B1	SFB/B1	Jiné mediální služby
K 41	BBC World		BBC World	BBC World	X
K 44	Pro7	Braniborsko 3	Pro7/Sat.1/RTL/RTLII	Pro7Sat.1 Bouquet	Pro7Sat.1 Bouquet
K 47	RTL II	Berlín 4	RTLII → Pro7 Simulcast	ZDF – Simulcast	X (nepřiděleno)
K 51			RTLII – Simulcast	ORB – Simulcast	X
K 56	RTL	Berlín 5	RTL	TV – Bouquet	Eurosport/Viva/DSF/9Live

Vysvětlivky: Kanály K 05, K 25, K 33, K 39, K 44 a K 56 provozuje T-Systems, kanály K 07 a K 27 byly přiděleny RBB, v praxi je však také provozuje T-Systems. Kanál K 47 úřad RegTP v současné době nepřidělil kvůli problémům při koordinaci s Polskem. Kurzívou jsou uvedeny analogové přenosy příslušné společnosti v daném časovém období.

⁽²⁶⁾ Úřední věstník RegTP č. 23/2002, rozhodnutí č. 36/2002, s. 1695. Jako minimální potřeba pokrytí na celém spolkovém území byl dne 28. února 2003 definován kanál 33 v okolí Berlína-Postupimi.

⁽²⁷⁾ Úřední věstník RegTP č. 23/2002, rozhodnutí č. 36/2002, s. 1695, II. Obecně.

⁽²⁸⁾ Berlínský úřední věstník s. 3538, Braniborský úřední věstník/zobr. A s. 1099.

⁽²⁹⁾ Státní smlouva o rozhlasovém vysílání ve sjednoceném Německu ze dne 31. srpna 1991 (*Rundfunkstaatsvertrag – RStV*) ve znění ze dne 1. července 2002 Sb., s. 162.

- (17) Celková přenosová kapacita pro vysílání zahrnovala sedm multiplexů, které byly nakonec rozděleny takto: tři celé multiplexy (K 07, K 27, K 33) a jedno místo k vysílání programu na čtvrtém multiplexu (K 05) veřejnoprávním vysílacím korporacím (ARD a ZDF). Dvě místa k vysílání programu na čtvrtém multiplexu byla přidělena provozovatelům vysílání FAB (*Fernsehen aus Berlin*) a BBC World, kteří byli zastoupeni již v analogové síti. Po jednom celém multiplexu bylo přiděleno soukromým vysílacím skupinám RTL (K 25) a ProSiebenSat.1 (K 44). Všechna uvedená místa k vysílání programu byla na základě rozhodnutí korporace Mabb přidělena bez veřejného výběrového řízení. Na zbývající přenosovou kapacitu bylo rozhodnutím ze dne 8. května 2002 na každé místo k vysílání programu vypsáno oddělené výběrové řízení⁽³⁰⁾. Pro nedostatek vhodných zájemců byla tato místa k vysílání programu přidělena nejdříve bez výběrového řízení na dobu jednoho roku těmto provozovatelům vysílání⁽³¹⁾: Eurosport, Viva Plus, Deutsches Sportfernsehen (DSF) a SWR. Poté, co se uvedené společnosti zúčastnily druhého výběrového řízení, zveřejněného dne 16. dubna 2004⁽³²⁾, byla platnost licencí na příslušná místa k vysílání programu prodloužena na pět roků. Zbývající přenosová kapacita (K 39) byla rezervována pro subjekty nabízející jiné formy využití, přičemž se má vyzkoušet zejména mobilní přenos televizního signálu (DVB-H).

Fáze procesu přechodu

- (18) Se zřetelem ke konkrétnímu provádění přechodu je nutno zmínit pilotní projekt DVB-T, probíhající od srpna roku 1997, ve kterém společnost DTAG společně s korporací Mabb a s SFB vyzkoušela provoz sítě DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko. Zahájením pravidelného provozu dne 1. listopadu 2002 začala první fáze přechodu, která zahrnovala připojení dvou digitálních multiplexů (K 05 a K 44), které provozovala společnost T-Systems. Ukončením analogového vysílání nadregionálních soukromých televizních programů dne 28. února 2003 byl podstatně rozšířen přenos DVB-T (druhá fáze procesu přechodu). Tyto programy tak byly po pouhých čtyřech měsících paralelního provozu (Simulcast) plně převedeny na digitální pozemní přenos. Dne 4. srpna 2003 byl ukončen analogový pozemní přenos všech ostatních společností.

B. POPIS PODPORY

- (19) Předmětem formálního přezkumného řízení je finanční podpora přechodu z analogového na digitální pozemní televizní vysílání, kterou poskytla korporace Mabb. Právní základ této podpory tvoří čl. 40 RStV (odst. 1 bod 2) resp. čl. 8 státní smlouvy o sdělovacích prostředcích (odst. 1 bod 8), podle kterých mají zemské mediální korporace, respektive korporace Mabb, úkol ze svého podílu na poplatcích vybraných za televizní a rozhlasové vysílání podporovat mimo jiné technickou

infrastrukturu k zajištění vysílání a projekty zaměřené na nové způsoby přenosu televizního a rozhlasového vysílání. Na tomto právním základě vydala korporace Mabb, jak bylo uvedeno výše, vyhlášku o DVB-T a uzavřela s veřejnoprávními vysílacími korporacemi a se soukromými vysílacími skupinami ProSiebenSat.1 a RTL dohodu o přechodu.

- (20) Podle tvrzení Německa spočívají podstatné cíle podpory v zajištění pluralistické různorodosti sdělovacích prostředků ve stále více konvergentním prostředí, v zajištění hospodářské soutěže v rámci budování infrastruktury digitálního přenosu, v účinném využívání kmitočtů a v rozvoji nových služeb a užitných vlastností.
- (21) Korporace Mabb uzavřela se soukromými vysílacími skupinami ProSiebenSat.1 a se skupinou RTL smlouvy s těmito podstatnými body podpory⁽³³⁾:

a) Mabb přidělí oběma vysílacím skupinám na dobu sedmi let po jednom multiplexu, každý se čtyřmi místy k vysílání programu.

b) Vysílací skupiny se zavazují šířit digitálním pozemním způsobem svoje nejdůležitější televizní programy od 1. března 2003 po dobu pěti let bez ohledu na skutečný dosah.

c) Mabb poskytne oběma vysílacím skupinám příspěvek na vysílací náklady na digitální pozemní přenos. U skupiny RTL představuje příspěvek ročně 265 000 EUR, což odpovídá 66 250 EUR na jedno místo k vysílání programu. U skupiny ProSiebenSat.1 činí příspěvek ročně 330 000 EUR, což odpovídá 82 500 EUR na jedno místo k vysílání programu. Podpora začíná fungovat dne 1. března 2003 a je rozložena na období pěti let. Pokud se zvýší nebo sníží náklady na vysílání, stanovené provozovatelem sítě, nese Mabb zpravidla polovinu rozdílu z částky, to znamená polovinu zvýšených nebo snížených nákladů.

d) Do dohod se skupinou ProSiebenSat.1 byl zakomponován faktor dosahu⁽³⁴⁾. Podpora ve výši 330 000 EUR ročně se po uplynutí prvních dvou roků sníží ve zbývajících třech letech na 250 000 EUR ročně, pokud digitální pozemní pokrytí v oblasti příjmu obsáhne více než 200 000 domácností.

⁽³⁰⁾ Berlínský úřední věstník č. 25 ze dne 24.5.2002, s. 1875.

⁽³¹⁾ Tento postup je vysvětlen v čl. 28 odst. 5 státní smlouvy o sdělovacích prostředcích. Srov. např. smlouvu mezi DSF a Mabb. Přenos 9Live na stejném multiplexu (K 56) probíhá pouze ve zkušebním provozu z iniciativy provozovatele sítě T-Systems.

⁽³²⁾ Berlínský úřední věstník ze dne 16. dubna 2004.

⁽³³⁾ Smlouva se skupinou RTL byla podepsána dne 3. června 2003 a smlouva s ProSiebenSat.1 dne 4. prosince 2003.

⁽³⁴⁾ Spolková vláda uvedla, že náklady ProSiebenSat.1 na vysílání jsou vyšší než náklady skupiny RTL. Údaje předložené společností T-Systems dne 24. května 2005 však ukazují, že náklady na přenos multiplexu ProSiebenSat.1 v letech 2003 a 2004 byly nižší než náklady na přenos multiplexu RTL.

- (22) Podle údajů Německa odpovídají příspěvky přibližně jedné třetině platby, kterou musí vysílací skupiny uhradit provozovateli vysílací sítě za přenos. Příspěvek je stanoven tak, aby obě vysílací skupiny hradily provozovateli vysílací sítě za multiplex stejnou částku, jakou hradily dříve za analogový kanál. V příspěvku ve výši třetiny nákladů za digitální přenos se tak odráží skutečnost, že přenos multiplexu je přibližně o 50 % dražší než přenos analogového kanálu. Zde Komise poukazuje na to, že se však musí počítat s tím, že jeden multiplex má čtyřnásobnou přenosovou kapacitu než analogový signál, to znamená, že má čtyři místa k vysílání programu, namísto pouze jednoho.
- (23) Se společnostmi FAB a BBC World, které před přechodem vysílaly také analogovým pozemním způsobem, takže měly nárok na jedno místo k vysílání programu v síti DVB-T, uzavřela korporace Mabb smlouvy s podobným obsahem⁽³⁵⁾. Také v jejich případě poskytuje Mabb příspěvek na vysílací náklady po dobu pěti let. Příspěvek odpovídá jedné třetině poplatku hrazeného provozovateli vysílací sítě. Podkladem pro výpočet výše příspěvku je faktura vystavená provozovatelem vysílací sítě. Výše příspěvku však činí nejvýše 68 167 EUR ročně.
- (24) Se společnostmi, které do přechodu nevysílaly pozemním způsobem, což jsou Eurosport, Viva plus a DSF, uzavřela korporace Mabb třetí typ smlouvy⁽³⁶⁾. Těmito společnostmi byla přidělena místa k vysílání programu pouze na období jednoho roku počínaje dnem 1. srpna 2003. Během tohoto období vyplácela korporace Mabb každé z uvedených společností příspěvek ve výši 65 000 EUR. Pokud by poklesly náklady provozovatele sítě na vysílání a tím i náklady společností hrazené provozovateli, potom se výše příspěvku odpovídajícím způsobem sníží. Nepředpokládá se navýšení příspěvku. Po druhém výběrovém řízení na přidělení míst k vysílání programu, které vypsal korporace Mabb dne 16. dubna 2004, byly licence na vysílání DVB-T a doba poskytování příspěvku prodlouženy na pět let.
- (25) Spolková vláda ve svém rozhodnutí o zahájení řízení uvedla, že na místa k vysílání programu uvedených soukromých provozovatelů vysílání byl svého času poskytován příspěvek v přibližné roční výši 60 000 EUR. U vysílacích skupin RTL a ProSiebenSat.1 to odpovídá ročnímu příspěvku v celkové výši přibližně 240 000 EUR na skupinu. V odpovědi na pozdější žádost o podání informací však spolková vláda tyto údaje opravila. Státní podpora fakticky odpovídá částkám, které jsou patrné ze smluv uzavřených s jednotlivými provozovateli vysílání. Podle nich korporace Mabb poskytla soukromým provozovatelům vysílání v roce 2004, prvním celém roce poskytování podpory, tyto částky: skupině ProSiebenSat.1 330 000 EUR, skupině RTL 265 000 EUR, společnosti FAB 68 167 EUR, společnosti BBC World 68 167 EUR, společnosti DSF 65 000 EUR, společnosti Eurosport 65 000 EUR a společnosti Viva Plus 65 000 EUR. Na základě těchto údajů činí celková výše podpory, kterou korporace Mabb poskytla soukromým provozovatelům vysílání přibližně 4 mil. EUR. Až do současné doby vyplatila korporace Mabb přibližně polovinu této částky.
- (26) Jak je patrné z dohod mezi Mabb a příslušnými provozovateli vysílání, hradí provozovatelé vysílání provozovateli vysílací sítě poplatky za přenos svých programů po síti DVB-T. Podle původních výběrových řízení (A.6.) na přidělení míst k vysílání programu, vyhlášených Mabb, podléhají tyto poplatky regulaci úřadu RegTP⁽³⁷⁾. Podle německého spolkového telekomunikačního zákona (dále jen TKG) ze dne 22. června 2004 se však musí předtím, než úřad RegTP může přijmout opatření k regulaci poplatků, zjistit, zda provozovatel vysílací sítě má značnou tržní moc (čl. 10–13 TKG). Ve vztahu k síti DVB-T však úřad RegTP dosud neprovedl žádné vymezení trhu, a tudíž zatím nezjistil žádnou značnou tržní moc nezbytnou k zavedení regulace poplatků.
- (27) Regulace poplatků by se za podmínek značné tržní moci provozovatele sítě zjištěné podle čl. 30–33 TKG musela řídit zásadou dodržet náklady na účinné zajištění výkonu. Společnost T-Systems uvedla, že při stanovení svých cen bude respektovat daný zákon, i když to v současné době není povinné.
- (28) Korporace Mabb financuje příspěvky na náklady na vysílání soukromých provozovatelů vysílání ze svého rozpočtu. Rozpočet korporace Mabb je v podstatě financován 2 % podílem z příjmů z televizních a rozhlasových poplatků, které připadají na spolkové země Berlín a Braniborsko (podle čl. 40 státní smlouvy o rozhlasovém vysílání a čl. 15 státní smlouvy o sdělovacích prostředcích).

⁽³⁵⁾ Smlouvy s FAB byly podepsány dne 2. června 2003 a 22. srpna 2003, smlouva s BBC World byla podepsána dne 2. prosince 2003.

⁽³⁶⁾ Přenos vysílání 9Live na stejném multiplexu probíhá z iniciativy provozovatele sítě T-Systems a se souhlasem Mabb pouze ve zkušebním provozu. 9Live dosud nemá formálně přidělenou kapacitu ani podporu korporace Mabb.

⁽³⁷⁾ Berlínský úřední věstník č. 25 ze dne 24. května 2002, s. 1875 a Berlínský úřední věstník ze dne 16. dubna 2004.

- (29) Korporace Mabb poskytuje popsanou podporu pouze soukromým provozovatelům vysílání. Veřejnoprávní vysílací korporace financují svoje náklady za přenos DVB-T ze svých příjmů získaných na základě rozhlasových a televizních poplatků. Podle zpráv KEF vynaložila ARD v období let 2001 až 2004 za DVB-T v celé Spolkové republice celkem 43,9 mil. EUR a ZDF celkem 35,6 mil. EUR⁽³⁸⁾. Regionální rozdělení ze zpráv KEF nevyplyvá. Musí se však vycházet z toho, že podstatná část těchto prostředků na přenos DVB-T byla k dispozici ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko, protože se jednalo o první a v popisovaném období v Německu nejdéle probíhající projekt zaměřený na DVB-T. Po zahájení přenosu DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko dne 1. listopadu 2002 bylo další vysílání zahájeno až dne 24. května 2004 v Porýní-Vestfálsku a ve druhé polovině roku 2004 v oblasti mezi řekami Rýn a Mohan a v severním Německu.

C. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO PŘEZKUMNÉHO ŘÍZENÍ

- (30) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení nejdříve stanovila, že popsané opatření zřejmě splňuje všechna kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, a proto jej lze považovat za státní podporu. Komise zejména rozlišovala mezi dvěma druhy případných příjemců podpory – soukromými provozovateli vysílání jako přímými příjemci a provozovatelem vysílací sítě, společností T-Systems, jako nepřímého příjemce.
- (31) Komise kromě toho vyjádřila pochybnosti o slučitelnosti podpory se Smlouvou o ES. Zdá se, že nejsou splněny ani výjimky ze všeobecného zákazu o poskytnutí podpory podle čl. 87 odst. 2, ani výjimka podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES. Komise označila především za mimořádně problematickou skutečnost to, že podpora pravděpodobně porušuje požadavek na neutralitu technologie. Dále Komise poukázala na to, jestli podporu lze chápat jako kompenzaci za službu obecného hospodářského zájmu.
- (32) Komise nakonec zahájila formální přezkumné řízení, aby Německu a zúčastněným stranám umožnila zaujmout stanovisko k předběžnému hodnocení popsaného opatření Komisí a sama aby získala účelné informace.

III. STANOVISKA ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (33) Společnost NSAB předložila dvě stanoviska, která obecně podporují hodnocení, vyjádřená v rozhodnutí Komise o zahájení řízení. Společnost NSAB konkrétně sdílí názor, že se u tohoto opatření jedná o státní podporu, na kterou nelze použít žádné ustanovení o výjimkách. Společnost NSAB zdůrazňuje zejména tu skutečnost, že charakter opatření není technologicky neutrální, a uvádí také negativní konkurenční vlivy na provozovatele kabe-

lových a satelitních sítí, které jsou způsobeny nepřímým zvýhodněním společnosti T-Systems.

- (34) Ve stanovisku skupiny ProSiebenSat.1 se zdůrazňuje význam podpory z hlediska úspěšnosti přechodu na digitální přenos. Bez této podpory by skupina ProSiebenSat.1 zvažovala zrušení pozemního přenosu ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko bez náhrady. Přechod kromě toho představuje jisté nebezpečí proto, že náhle odpadne pozemní dosah vysílání a tím bude negativně ovlivněno financování komerčních provozovatelů vysílání získaného z příjmů z reklamy. Skupina ProSiebenSat.1 kromě toho poukazuje na to, že vedle veřejnoprávních vysílacích korporací byla na přechodu nutná i účast velkých soukromých vysílacích skupin proto, aby se dosáhlo dostatečného stupně přijetí na straně spotřebitelů. Skupina ProSiebenSat.1 dále uvádí, že výhoda získaná na základě podpory byla dále postoupena na provozovatele vysílací sítě, společnost T-Systems, a sice v podobě platby poplatků za přenos. Na závěr skupina ProSiebenSat.1 uvádí, že podpora korporace Mabb snížila konkurenční výhodu veřejnoprávních vysílacích korporací, které měly pro zavedení DVB-T k dispozici značné finanční prostředky získané z poplatků.
- (35) Ve stanovisku společnosti ECCA se obecně podporuje hodnocení Komise vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení. Společnost ECCA poukazuje zejména na to, že popisované opatření znevýhodňuje provozovatele jiných tras pro přenos televizního signálu, kteří jsou financováni výhradně kapitálovými trhy.
- (36) Stanovisko společnosti ESOA podporuje rovněž hodnocení Komise vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení, že popsané opatření představuje státní podporu, neslučitelnou se Smlouvou o ES. Společnost ESOA navíc zdůrazňuje, že satelitní systémy nabízejí v nejrůznějších ohledech levnější a tržně výhodnější přenos signálu, než jakým je digitální pozemní přenos.
- (37) Společnost DTAG předložila stanovisko zpochybňující tvrzení, že podpora korporace Mabb je ze státních prostředků, a proto představuje podporu. Kromě toho společnost DTAG uvádí, že společnost T-Systems nemůže být považována za nepřímého příjemce. T-Systems obdržela za přenos DVB-T tržní odměnu a kmitočty jí navíc byly přiděleny v otevřeném a průhledném výběrovém řízení. Podpora musí být navíc považována za vyrovnávací platbu za poskytování služeb veřejného zájmu soukromými provozovateli vysílání, kteří upustili od analogového pozemního přenosu a přešli na přenos DVB-T. Tím je také vyloučena existence nepřímé podpory ve prospěch společnosti T-Systems. Na závěr společnost DTAG popírá, že došlo k narušení hospodářské soutěže mezi pozemním, kabe-lovým a satelitním způsobem přenosu, protože tyto tři způsoby přenosu nejsou z hlediska spotřebitele navzájem zaměnitelné.

⁽³⁸⁾ 14. zpráva Komise pro zjištění finančních potřeb vysílacích korporací, s. 99 a s. 107.

- (38) Komise konstatuje, že ostatní stanoviska byla doručena po stanovené lhůtě jednoho měsíce a že zúčastněné strany nepožádaly o prodloužení lhůty. Poněvadž však tato stanoviska přispěla k plnému pochopení charakteru a působení daného opatření, budou v následujícím textu uvedena v zájmu zachování co největší průhlednosti. Všechna stanoviska a všechny informace byly navíc předány Německu, aby mělo možnost se k nim vyjádřit.
- (39) Sdružení Deutscher Kabelverband ve svém stanovisku vyjádřilo názor, že opatření představuje jednostrannou podporu DVB-T z veřejných prostředků, která vede k závažnému narušení hospodářské soutěže mezi navzájem si konkurujícími síťovými infrastrukturami. Výstavba sítě DVB-T proběhla bez hospodářského rizika na straně provozovatele sítě, protože vyplacením podpory byla zajištěna účast soukromých provozovatelů. Sdružení Deutscher Kabelverband dále uvádí, že ani výběrové řízení na síť DVB-T vyhlášené úřadem RegTP, ani výběrové řízení na vysílací licence vyhlášené korporací Mabb nelze označit za otevřené a průhledné řízení. Sdružení kromě toho zpochybňuje i to, že podpora byla nutná, protože účastníci trhu měli na přechodu vlastní zájmy, resp. existovaly alternativy k vyplácené podpoře. Sdružení na závěr uvádí, že podpora není přiměřená, protože její výše není vypočtena podle konkrétních nákladů společností.
- (40) Podobně se vyjadřuje i společnost ANGA, která také poukazuje na chybějící otevřenost výsledku výběrového řízení v souvislosti s provozem sítě a s vysílacími licencemi. Také je poukázáno na vlastní zájmy provozovatele sítě a provozovatelů vysílání společností na přechodu na pozemní digitální vysílání. Společnost ANGA dále zdůrazňuje důsledné zaměření DVB-T proti přenosu kabelem a nesouhlasí s argumentací, podle které je využití DVB-T nutno zdůvodnit jako pojistku názorové pestrosti, resp. ze sociálně politických důvodů. V neposlední řadě ANGA tvrdí tím, že alternativním řešením k podpoře by bylo zvýšit poplatky od zákazníků.
- (41) Ve stanovisku společnosti Kabel BW se uvádí, že podpora korporace Mabb na DVB-T vedla k narušení hospodářské soutěže v neprospěch satelitních a kabelových služeb. Na analytickém modelu nákladů se společnost Kabel BW navíc snaží doložit, že podpora sítě DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko nebyla nutná, protože poplatky provozovatele vysílací sítě byly dostatečné na pokrytí nákladů na digitální pozemní přenos. Odtud společnost Kabel BW dovozuje, že kompenzace ve formě podpory korporace Mabb není nutná, zejména pokud je výstavba sítě DVB-T považována za službu v obecném hospodářském zájmu.
- IV. PŘIPOMÍNKY SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO**
- (42) Německo ve svém stanovisku k rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřilo názor, že podpora poskytnutá sdružením Mabb nepředstavuje státní podporu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Za prvé se podle Německa u této podpory nejedná o státní prostředky, protože tyto peníze nepodléhají státní kontrole, neboť o jejich použití rozhoduje nezávisle Mabb. Zadruhé, podpora nenaplňuje skutkovou podstatu určitosti zvýhodnění. Jak u soukromých provozovatelů vysílání jako přímých příjemců, tak i u provozovatele vysílací sítě jako nepřímého příjemce nepřichází tato určitost v úvahu, protože podpora dotčeným subjektům je výsledkem otevřeného a průhledného výběrového řízení. Tím je vyloučeno zvýhodnění jednoho konkrétního subjektu. Zatřetí Německo uvádí, že podpora nenarušuje hospodářskou soutěž. Na straně provozovatelů vysílání zvyšuje přechod na digitální vysílání, jak tvrdí Německo, konkurenci, protože jsou pak k dispozici kapacity pro další programy. Na straně provozovatelů vysílací sítě neexistuje dostatečná zaměnitelnost různorodých přenosových tras, což by bylo nutným předpokladem pro narušení hospodářské soutěže.
- (43) Pro případ, že by Komise uvedené opatření kvalifikovala jako státní podporu, uplatňuje spolková vláda slučitelnost opatření s čl. 87 odst. 3 písm. c), čl. 87 odst. 3 písm. d) nebo čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES.
- (44) Podle čl. 87 odst. 3 písm. c) přispívá opatření k rozvoji odvětví televizního vysílání tím, že DVB-T umožňuje přenos více televizních kanálů a povzbuzuje rozvoj nových služeb jako jsou interaktivní televizní služby nebo příjem na mobilních a přenosných zařízeních. Mimoto opatření podporuje rozmanitost sdělovacích prostředků, hospodářskou soutěž mezi různými digitálními přenosovými trasami a účinné využití kmitočtů. Kromě toho Německo argumentuje tím, že podpora je v dané formě nezbytná a přiměřená, protože samotné tržní síly nestačí k provedení přechodu a že podpora představuje poměrně malou pobídku.
- (45) Německo na základě čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES tvrdí, že dané opatření lze odůvodnit jako podporu kultury. Podpora slouží k vytvoření pluralistického televizního systému, a spadá tedy do kulturní kompetence členských států.
- (46) Na závěr Německo tvrdí, že se u vysílání televizních programů prostřednictvím DVB-T jedná o služby obecného hospodářského zájmu a podporu lze schválit na základě čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES. Soukromí provozovatelé vysílání byli smlouvami uzavřenými s korporací Mabb o přidělení kapacit a o poskytnutí podpory pověřeny poskytováním služeb „účast na digitálním přechodu a vysílání programů digitálním pozemním způsobem“. Bez podpory by soukromí provozovatelé vysílání nebyli ochotni vysílat prostřednictvím sítě DVB-T, což by zpochybnilo životaschopnost tohoto způsobu přenosu, jehož udržení je ve veřejném zájmu.

(47) Ve své odpovědi na stanoviska zúčastněných stran Německo poukazuje na to, že při regulaci infrastruktury podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcové směrnice) ⁽³⁹⁾ se zpravidla vychází z různých trhů pro kabelový, satelitní a pozemní přenos. Provozovatelé dotčených sítí navíc dosud nepředložili doklad o konkrétním znevýhodnění kabelového nebo satelitního přenosu přechodem na digitální přenos ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko. Žádný provozovatel vysílání dosud neukončil šíření signálu satelitními systémy proto, že korporace Mabb podporuje přechod na DVB-T. Na druhé straně spolková vláda uvádí, že opatřením chce dosáhnout „životaschopné hospodářské soutěže založené na infrastruktuře“, od které lze očekávat – stejně jako u sektoru širokého pásma – pozitivní účinek.

(48) Ve své odpovědi na další stanoviska zúčastněných stran Německo odmítá především takovou argumentaci, která zpochybňuje otevřenost a průhlednost přidělování kmitočtů. Kromě toho Německo není přesvědčeno o tom, že počty zákazníků, předložené provozovateli kabelové sítě, dokládají narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli kabelové sítě, které je způsobené zahájením provozu DVB-T. Německo naproti tomu zdůrazňuje silnou pozici provozovatelů kabelové sítě v rámci hospodářské soutěže.

V. PRÁVNÍ POSOUZENÍ

V.1 Státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES

(49) Komise zkoumala, zda se opatření musí považovat za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, podle kterého „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.“

Státní prostředky

(50) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení konstatuje, že do platnosti čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES spadají také výhody poskytnuté státem určeným nebo založeným soukromým nebo veřejným subjektům ⁽⁴⁰⁾. Kromě toho to znamená, že na korporaci Mabb lze nahlížet jako na státem určený nebo založený subjekt, který plní úkoly veřejného zájmu,

a že platby poskytované tímto subjektem musí být považovány za státní prostředky ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES ⁽⁴¹⁾.

(51) Na to Německo odpovědělo, že opatření se musí považovat za státní prostředky jen tehdy, pokud zatěžuje státní rozpočet. Příspěvek s sebou nenese žádné finanční zatížení rozpočtů spolkových zemí Berlín a Braniborsko, ale je financován z poplatků vybraných za televizní a rozhlasové vysílání, a proto se nejedná o podporu ze státních prostředků. Mabb kromě toho rozhoduje na vlastní odpovědnost a v rámci své, na státu nezávislé, organizační struktury o tom, která konkrétní opatření jsou nutná pro podporu digitálního přechodu. Podle Německa proto lze hovořit o přímém ovlivňování státem.

(52) Podle názoru Komise jsou platby poskytované korporaci Mabb vyplácené nepřímo ze státních prostředků a musí se připisat státu. Platby jsou financovány z rozpočtových prostředků korporace Mabb. Bez ohledu, zda německé poplatky za příjem televizního a rozhlasového vysílání, z nichž se financuje rozpočet, se považují nebo nepovažují za státní prostředky, musí se tyto zdroje považovat za státní prostředky od toho okamžiku, kdy začnou plynout do rozpočtu korporace Mabb. Skutečnost, že tyto zdroje jsou získány od soukromých osob, jak argumentuje Německo, v žádném případě není v rozporu s konstatováním, že rozpočtové prostředky korporace Mabb je nutno považovat za státní prostředky. Stejně tak jsou daně vybrané od soukromých osob považovány za státní prostředky, když je stát vybírá a přijímá. Náklady korporace Mabb vzniklé z důvodu poskytnutí výhody jednoznačně představují zátěž jejího rozpočtu.

(53) Kromě toho je korporace Mabb veřejným subjektem, který byl založen na základě státní smlouvy o sdělovacích prostředcích spolkových zemí Berlín a Braniborsko. Tato smlouva stanoví organizační strukturu Mabb a přiděluje jí řadu veřejných úkolů v oblasti správy televizního vysílání a kmitočtů. Korporace Mabb kromě toho podléhá státnímu dozoru, který vykonává zemská vláda Braniborska a předsednictva Senátu města Berlín ⁽⁴²⁾, účetnictví kontroluje Účetní dvůr Berlína ⁽⁴³⁾. Veřejný úkol, významný z hlediska daného případu, je stanoven ve státní smlouvě o sdělovacích prostředcích a ve státní smlouvě o rozhlasovém vysílání a je popsán jako podpora technické infrastruktury zajišťující televizní a rozhlasové vysílání a jako podpora projektů zaměřených na nová technická řešení televizního a rozhlasového vysílání ⁽⁴⁴⁾. Speciálně v souvislosti s digitálním přechodem vyhrazuje státní smlouva o sdělovacích prostředcích korporaci Mabb úkol dohlížet na přechod

⁽³⁹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁴⁰⁾ Viz rozsudek Soudu první instance Evropských společenství ze dne 12. prosince 1996, T-358/94, *Air France v. Komise*, Sb. rozh., s. II-2109 a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, C-482/99, *Francie v. Komise, Stardust Marine*, Sb. rozh. s. I-4397.

⁽⁴¹⁾ Státní smlouva o sdělovacích prostředcích, zejména čl. 7 a 8.

⁽⁴²⁾ Státní smlouva o sdělovacích prostředcích, čl. 18.

⁽⁴³⁾ Státní smlouva o sdělovacích prostředcích, čl. 17.

⁽⁴⁴⁾ Viz bod odůvodnění 19.

na digitální způsob přenosu a stanovit k tomu nutná opatření, případně i obecně závaznou vyhláškou⁽⁴⁵⁾. Proto je korporace Mabb oprávněna přijímat zvláštní pravidla k udělování kmitočtů pro pozemní digitální vysílání. Za tím účelem může uzavírat smlouvy, ve kterých je stanoven rozvoj digitální technologie a celkové nabídky⁽⁴⁶⁾. Mabb se na tato ustanovení státní smlouvy o sdělovacích prostředcích odvolávala, když dne 9. července 2001 vydala vyhlášku o DVB-T, když dne 13. února 2002 uzavřela s několika provozovateli vysílání, kteří vysílají pozemním způsobem, smlouvu o přechodu a když v průběhu roku 2003 uzavřela s jednotlivými soukromými provozovateli vysílání dohody o příslušných licencích na DVB-T a o podpoře. Komise proto zastává názor, že uvedené opatření je třeba přičíst státu.

- (54) Podle práva Evropských společenství není přípustné, aby se právní předpisy o státní podpoře obcházely jenom tím, že se založí nezávislé subjekty, na které se přeneše rozdělování podpor⁽⁴⁷⁾. Ačkoliv státní smlouva o sdělovacích prostředcích připouští určitou míru nezávislosti, jsou jasně definovány veřejné úkoly, které musí Mabb plnit, a při využívání rozpočtových prostředků nemá takřka žádný prostor pro úvahu. Díky nezávislosti přiznané korporaci Mabb není především vyloučeno, aby se její činnost a zejména využívání jejích finančních prostředků řídila politickými a nikoliv pouze ekonomickými úvahami. Absence ekonomických úvah je v daném případě zřejmá například v tom, že podpora je poskytována ve formě nevratných příspěvků bez přímého užitku ve prospěch korporace Mabb.

Hospodářská výhoda

- (55) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení zastávala názor, že opatření je evidentně výhodné pro dvě skupiny příjemců. Zaprvé pro soukromé provozovatele vysílání jako přímé příjemce a zadruhé pro provozovatele sítě DVB-T, společnost T-Systems, jako nepřímého příjemce.
- (56) V rovině provozovatelů vysílání pokrývá příspěvek, poskytovaný Mabb po dobu pěti let, část nákladů soukromých provozovatelů vysílání vynaložených na vysílání po síti DVB-T. Podpora je tedy zbavuje výdajů, představujících část jejich běžných provozních nákladů.
- (57) Německo tvrdilo, že příspěvek Mabb je nutno považovat za vyrovnání toho, že se provozovatelé vysílání vzdají svých dosavadních licencí na analogové pozemní vysílání, a proto nejsou uvedení provozovatelé zvýhodněni. Řada důvodů však hovoří proti takové argumentaci.
- (58) Příspěvek zaprvé nebere žádným způsobem v úvahu zbývající dobu platnosti různých licencí na pozemní

analogové vysílání. Ve skutečnosti je příspěvek poskytován i na programy, které dříve nebyly zastoupeny v síti pozemního vysílání⁽⁴⁸⁾ nebo jejichž licence přestala platit krátce před ukončením analogového vysílání dne 28. února 2003⁽⁴⁹⁾. V dohodách se soukromými provozovateli vysílání je příspěvek v každém případě výlučně vázán na náklady za přenos v nové síti DVB-T a nikoliv na vzdání se licence na analogové pozemní vysílání.

- (59) Zadruhé, přechod byl plánován několik let předem, proto mohla korporace Mabb časově omezit platnost licence na analogové pozemní vysílání až k datu přechodu, aby zamezila možným nárokům soukromých provozovatelů vysílání na kompenzaci. Takto se postupovalo například v Bavorsku a ve Spojeném království.
- (60) Zatřetí, soukromí provozovatelé vysílání zastoupení v pozemní vysílací síti byli odškodněni za ukončení svého analogového vysílání (pokud ne zcela, potom přinejmenším částečně) tím, že jim byla přidělena místa k vysílání programu v síti DVB-T. Skupiny RTL a ProSiebenSat.1 obdržely reálně více míst k vysílání programu v síti DVB-T, než kolik měly dříve v pozemní analogové síti.
- (61) Začtvrté, ohledně nákladů na přenos je nutno poznamenat, že příspěvek není koncipován jako časově omezená podpora, aby se usnadnil přechod během fáze Simulcast (která v případě soukromých provozovatelů vysílání trvala jen čtyři měsíce), nýbrž je rozložen na období pěti let po realizaci přechodu. Kromě toho jsou náklady za přenos vynaložené na místo k vysílání programu v síti DVB-T nižší než náklady za analogový přenos, takže provozovatelé vysílání při přechodu na DVB-T dosáhnou úspor nákladů dokonce i bez jakékoliv podpory.
- (62) V rovině sítě nasvědčuje mnohé tomu, že provozovatel sítě, společnost T-Systems, získá nepřímou výhodu z příspěvku korporace Mabb⁽⁵⁰⁾. Podle dohod mezi Mabb a soukromými provozovateli vysílání (jejichž nedílnou součástí je finanční podpora) má T-Systems příslib, že zejména oba největší soukromí provozovatelé vysílání v Německu, na které připadá přibližně 90 % veškerých příjmů z televizní reklamy a téměř polovina televizních diváků⁽⁵¹⁾, budou pět let využívat síť DVB-T. Zaručená účast soukromých německých provozovatelů vysílání je proto pro společnost T-Systems důležitou zárukou příjmů.

⁽⁴⁵⁾ Státní smlouva o sdělovacích prostředcích, čl. 46 odstavec 3.

⁽⁴⁶⁾ Státní smlouva o sdělovacích prostředcích, čl. 46 odstavec 4.

⁽⁴⁷⁾ Věc C-482/99, bod odůvodnění 23 a v něm uvedené odkazy.

⁽⁴⁸⁾ To platí například pro DSF, Eurosport a Viva Plus a také pro programy Super RTL, N24 a Kabel 1, které patří mezi provozovatele vysílání v analogové pozemní síti.

⁽⁴⁹⁾ Platnost licence na analogové pozemní vysílání společnosti RTL II skončila dne 30. září 2002 a licence společnosti ProSieben dne 28. listopadu 2002.

⁽⁵⁰⁾ Ačkoliv RBB vybudovala část sítě DVB-T (dva multiplexy), nemůže být považována za příjemce podpory, protože tyto multiplexy používají výlučně veřejnoprávní vysílací korporace, kterým Mabb nevyplácí žádné příspěvky.

⁽⁵¹⁾ Media Perspektiven, Basisdaten: Daten zur Mediensituation in Deutschland 2004, s. 11 a 18, AGF/GfK Fernsehforschung a I-Punkt Deutschland, Nielsen Media Research.

- (63) Pokud by nebyla poskytována, mohla by kromě toho společnost T-Systems požadovat na soukromých provozovatelích vysílání vyšší poplatky za přenos než za obvyklých tržních podmínek⁽⁵²⁾ a případně tak zatížit koncové spotřebitele (prostřednictvím předplatitelských poplatků) za přístup k DVB-T, jak tomu je například v Nizozemí a ve Švédsku. Není však možné zjistit, do jaké míry neregulované poplatky za přenos, které společnost T-Systems v současné době vybírá, převyšují tržní ceny. Proto také není možné určit cenu, kterou by soukromí provozovatelé vysílání byli bez podpory ochotni platit, a tedy stanovit, zda se jedná o převod státních prostředků.

Narušení hospodářské soutěže

Přidělení síťových a vysílacích licencí

- (64) Německo tvrdí, že opatření nenarušuje hospodářskou soutěž, protože neposkytuje selektivní výhodu ani soukromým provozovatelům vysílání, ani provozovateli vysílací sítě, společnosti T-Systems, neboť licence byly získány v otevřeném a průhledném výběrovém řízení. Prakticky každý provozovatel vysílání nebo provozovatel vysílací sítě mohl z podpory těžit, a proto nelze opatření považovat za selektivní. Zejména v případě nepřímého příjemce musí opatření být selektivní, aby mohlo být označeno za podporu.
- (65) Komise pochybuje o tom, že výběrová řízení byla taková, aby omezila selektivní hospodářskou výhodu příspěvků korporace Mabb na co nejmenší možnou míru, resp. aby ji úplně odstranila, a tím dostatečně zabránila narušení hospodářské soutěže.
- (66) Provozovatelům vysílání byla většina licencí skutečně vydána bez jakéhokoliv výběrového řízení. Z celkem čtrnácti míst k vysílání programu v síti DVB-T, která obdrželi soukromí provozovatelé vysílání a na která se počítalo s příspěvkem od korporace Mabb, udělila Mabb deset bez výběrového řízení. Rozhodující pro přímé přidělení těchto míst k vysílání programu bylo to, že příslušní provozovatelé vysílání (skupina RTL, ProSiebenSat.1, BBC World a FAB) již byly zastoupeny v analogové pozemní síti⁽⁵³⁾. Navzdory argumentům Německa neexistovalo u předmětných provozovatelů vysílání žádné výběrové řízení, které by mohlo případně zrušit selektivní výhodu z důvodu podpory poskytované korporaci Mabb.
- (67) Na zbývajícím přenosovou kapacitu, určenou soukromým provozovatelům vysílání vypsala korporace Mabb dne 8. května 2002 první výběrové řízení a dne 16. dubna 2004 druhé výběrové řízení⁽⁵⁴⁾. Přestože je v zásadě nutno upřednostňovat udělování licencí výběrovým řízením před přímým udělováním, nelze podle názoru Komise z různých důvodů vycházet z toho, že výběrová řízení v daném případě omezují hospodářskou výhodu podpory poskytované korporaci Mabb na nejnižší možnou míru nebo že dokonce tuto výhodu ruší a že by proto byla postačujícím prostředkem k tomu, aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže. Žádné ze dvou výběrových řízení neobsahovalo závazný příslib v tom smyslu, že korporace Mabb bude finančně přispívat na náklady za přenos. V prvním vyhlášení výběrového řízení je výslovně uvedeno, že podpora bude závislá na různých podmínkách souvisejících s výstavbou vysílací sítě. Kromě toho nebyla ve výběrových řízeních uvedena možná výše podpory. V daných výběrových řízeních bylo pouze zmíněno, že roční náklady za přenos na místo k vysílání programu by se mohly předběžně pohybovat mezi 150 000 EUR a 200 000 EUR. Komise je proto toho názoru, že obě výběrová řízení nebyla dostatečně průhledná na to, aby se zaručilo, že výhoda vzniklá z příspěvku Mabb bude dostatečně zohledněna v nabídkách provozovatelů vysílání, resp. že by mohl být vyloučen jakýkoliv projev selektivity⁽⁵⁵⁾.
- (68) Na úrovni sítě zahájil úřad RegTP dne 10. července 2002 první řízení na přidělení kmitočtů osmi regionálním multiplexům a dne 27. listopadu 2002 druhé řízení pro multiplex pokrývající celé spolkové území⁽⁵⁶⁾. Tato řízení podle názoru Komise nestačila k tomu, aby se odstranila možná výhoda, která vznikla na straně poskytovatele sítě (společnosti T-Systems) díky poskytnuté podpoře Mabb, a mohla proto narušit hospodářskou soutěž:
- a) Zaprvé, podmínky výběrového řízení neupozorňovaly na finanční podporu udělenou Mabb provozovatelům vysílání za využívání sítě DVB-T; kromě toho nebyla v době vyhlášení výběrového řízení ještě vůbec stanovena přesná výše podpory. Účastníci výběrového řízení neměli jasno v otázce existence podpory, nemohli tedy ani předložit přiměřeně vyšší či lepší nabídku. Argument Spolkové vlády, že účastníci výběrového řízení mohli odvodit plánovanou finanční podporu Mabb z dohody o přechodu podepsané dne 13. února 2002, není přijatelný. V dohodě o přechodu nebylo uvedeno, jak bude korporace Mabb podporovat výstavbu sítě DVB-T, a neobsahuje ani žádný odkaz na možnou vyšší podporu.

⁽⁵²⁾ Přitom je nutno zdůraznit, že určování cen společností T-Systems v síti DVB-T není regulováno, protože úřad RegTP ještě neprovedl analýzu trhu služeb za přenos vysílání v novém regulačním rámci elektronických komunikačních sítí a služeb, tj. „Trh 18“: Televizní přenosové služby pro přípravu obsahu vysílání pro koncové spotřebitele. Viz doporučení Komise 2003/311/ES ze dne 11. února 2003.

⁽⁵³⁾ Státní smlouva o sdělovacích prostředcích, čl. 6a.

⁽⁵⁴⁾ Viz body odůvodnění 16 a 17.

⁽⁵⁵⁾ U plně průhledného a otevřeného výběrového řízení by se od provozovatelů vysílání předkládajících nabídky mělo očekávat, že výhodu podmíněnou příspěvkem částečně nebo zcela využijí k podání kvalitativně lepší nabídky využití licence.

⁽⁵⁶⁾ Viz body odůvodnění 13 až 15.

- b) Zadruté, jako provozovatel a vlastník analogové pozemní sítě a jako účastník dřívějšího pilotního projektu DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko měla společnost T-Systems při podání nabídky výhodu oproti ostatním novým účastníkům výběrového řízení působícím na trhu. Přestože si účastníci hospodářské soutěže mohli pronajmout část pozemní infrastruktury od společnosti T-Systems, aby mohli vybudovat síť DVB-T, je třeba vycházet z toho, že T-Systems, jako etablovaný provozovatel pozemní sítě v celém Německu, má srovnatelnou výhodu vůči každému novému účastníkovi výběrového řízení.
- c) Zatřetí, společnost T-Systems provozuje multiplexy DVB-T, které byly formálně přiděleny regionální veřejnoprávní vysílací korporaci RBB. To společnosti T-Systems poskytuje další výhodu, totiž provoz části sítě DVB-T vyhrazené pro přenos míst k vysílání programu korporací RBB a ARD. Na rozdíl od ostatních účastníků hospodářské soutěže tak společnost T-Systems může využívat výhody vyplývající z velikosti a z propojení.
- d) Začtvrté, jak již bylo uvedeno v bodu odůvodnění 15, v rozhodnutí úřadu RegTP o přidělení multiplexu pro pokrytí celého spolkového území, musí být daný multiplex provozován pouze jedním provozovatelem vysílací sítě, čímž byli prakticky vyloučeni regionální účastníci výběrového řízení. Kromě toho nejsou dosud známy přesné kmitočty pro tyto multiplexy, čímž se ještě více zvýšila nejistota při zavádění sítě DVB-T.
- (69) Na úrovni sítě se proto výběrová řízení vyznačovala vysokou mírou nejistoty a nedostatkem průhlednosti společně se silnou pozicí etablovaného provozovatele pozemní sítě, společnosti T-Systems. Tento souhrn faktů znesnadnil každé další společnosti podat nabídku na provoz sítě. Ve skutečnosti byla předložena nabídka na provoz dotčených multiplexů jednou jedinou společností, T-Systems. Ve své odpovědi na rozhodnutí o zahájení řízení Německo připustilo, že v oblasti organizace provozu vysílací sítě neexistovaly žádné podmínky zcela odpovídající trhu. Přitom se odkazuje na silnou pozici provozovatele sítě, společnosti T-Systems, jako nástupce dřívějšího monopolu na úseku telekomunikace⁽⁵⁷⁾. Na základě této příznivější výchozí situace pro provoz sítě DVB-T předložila společnost T-Systems nabídku, která zřejmě plně neodpovídá hospodářské výhodě, jež vyplývá z provozu vysílací sítě. Výběrová řízení se proto musejí považovat za nedostatečná k tomu, aby se vyloučila selektivita opatření a aby se tím předešlo narušení hospodářské soutěže.
- (70) I kdyby společnost T-Systems předložila v průběhu výběrového řízení nabídku, která by zohledňovala všechny přímé a nepřímé hospodářské výhody pro účastníky výběrového řízení, nezměnilo by to nic na tom, že opatření vykazuje prvky odvětvové podpory, jak je vysvětleno v bodech odůvodnění 74 až 83.
- Rozdíly ve státní podpoře soukromých provozovatelů vysílání*
- (71) V rovině provozovatelů vysílání narušuje opatření hospodářskou soutěž tak, že podíl nákladů na přenos krytý příspěvkem není pro všechny soukromé provozovatele vysílání stejný. Podíl se mění mezi 28 % a 50 % na místo k vysílání programu v síti DVB-T⁽⁵⁸⁾. Dalším prvkem narušení hospodářské soutěže mezi jednotlivými soukromými provozovateli vysílání je, že skupině RTL a ProSiebenSat.1 bylo v síti DVB-T přiděleno více míst k vysílání programu, než kolik měly přiděleno dříve v analogové pozemní síti. Naproti tomu FAB a BBC World měly jen po jednom místě k vysílání programu pozemním způsobem a poté získaly podporu také jen na toto jedno místo.
- (72) Rozdílné poskytnutí příspěvku soukromým provozovatelům vysílání narušuje hospodářskou soutěž, protože předmětní provozovatelé konkurují na stejném relevantním trhu bezplatnému televiznímu vysílání. Komise tradičně zastává názor, že placené televizní vysílání představuje trh oddělený od bezplatného televizního vysílání⁽⁵⁹⁾. Toto vymezení je založeno především na rozdílech v charakteru obchodních vztahů mezi provozovateli vysílání a charakteru zdrojů příjmů (jako například předplatitelé nebo inzerenti) a také na rozdílech ve způsobu financování, protože placené televizní vysílání je v první řadě financováno z poplatků předplatitelů, zatímco příjem bezplatné televize je financován státem a/nebo příjmem z reklamy⁽⁶⁰⁾. V tomto případě konkurují příjemci příspěvku od korporace Mabb zejména v oblasti příjmů z reklamy nebo jiných komerčních příjmů, protože jsou financováni z komerčních zdrojů⁽⁶¹⁾.
- (73) Ačkoliv opatření vede v případě soukromých provozovatelů vysílání k určitému narušení hospodářské soutěže, zdá se, že tím nedochází k znevýhodnění veřejnoprávních vysílacích korporací, které Mabb nepodporuje. Důvod spočívá v tom, že přenos DVB-T je u veřejnoprávních vysílacích korporací financován z televizních a rozhlasových poplatků.
- ⁽⁵⁷⁾ Podíl se nemění jen kvůli rozdílům v absolutní výši podpory na místo k vysílání programu v síti DVB-T, nýbrž také kvůli rozdílům v poplatcích za přenos vybíraných společností T-Systems za místo k vysílání programu.
- ⁽⁵⁸⁾ Viz nedávná rozhodnutí ve věcech *Telenor/Canal+/Canal Digital* (COMP/C.2/38.287 ze dne 29. prosince 2003), *Newscorp/Teletiu* (COMP/M.2876 ze dne 2. dubna 2003), *BSkyB/Kirch Pay TV* (COMP/JV.37 ze dne 21. března 2000), *Telefonica Endemol* (COMP/M.1943 ze dne 11. července 2000) a *TPS II* (COMP/JV.57 ze dne 30. dubna 2002).
- ⁽⁶⁰⁾ Evropská Komise, GR pro hospodářskou soutěž, vymezení trhu v odvětví médií – srovnávací právní analýza, svazek I, prosinec 2002, s. 73.
- ⁽⁶¹⁾ Toto platí i pro BBC World, která sama sebe výslovně označuje za společně financovanou komerčně.

⁽⁵⁷⁾ Odpověď Spolkové vlády ze dne 24. září 2004, bod 1.3.2. s. 32 („Přechod by mohl být pravděpodobně [...] realizován bez jakékoliv finanční podpory, pokud by v oblasti organizace provozu vysílací sítě existovaly podmínky zcela odpovídající trhu.“) („T-Systems jako nástupce dřívějšího monopolu na úseku telekomunikace“).

Podpora odvětví

- (74) Podle názoru Komise je zkoumané opatření selektivní za předpokladu, že příspěvek je poskytnut těm provozovatelům vysílání, kteří využívají síť DVB-T vybudovanou společností T-Systems, zatímco například provozovatelé vysílání, kteří využívají jiné přenosové sítě, podporováni nejsou. Jak je stanoveno v rozhodnutí o zahájení řízení, může být opatření z tohoto důvodu považováno za „podporu odvětví“.
- (75) V rovině provozovatelů vysílání mohou podpory odvětví pomoci dotčeným subjektům k tomu, aby získali více diváků, a tím zvýšit jejich atraktivitu pro inzerenty na úkor jiných sdělovacích prostředků. V případech fúzí definovala Komise trh výrobku pro „nákup sdělovacích prostředků“ („media buying“), který obsahuje velký rozsah různých sdělovacích prostředků⁽⁶²⁾. „Nákup sdělovacích prostředků“ je definován jako plánování a nákup vysílacích časů a/nebo místa v různých sdělovacích prostředcích, včetně televize, rozhlasu, novin, časopisů, plakátové reklamy a internetu. Z tohoto pohledu mohou podpory odvětví pro přenos televizního signálu prostřednictvím sítě DVB-T narušit hospodářskou soutěž v různých jiných odvětvích médií.
- (76) V rovině provozovatelů vysílací sítě narušuje opatření hospodářskou soutěž dvojím způsobem. Zaprvé, poskytnutí příspěvku umožňuje provozovateli sítě DVB-T, aby na velkoobchodním trhu od provozovatelů vysílání požadoval vyšší poplatky za přenos, než jaké by požadoval za obvyklých tržních podmínek. Zadruhé, a to má větší význam, selektivní podpora a „umělý“ rozvoj konkurenční přenosové technologie na trhu koncových spotřebitelů omezuje rozhodování diváků mezi různými přenosovými trasami, zejména mezi DVB-T, kabelovým připojením a satelitním příjmem.
- (77) U kartelů a fúzí se o zaměnitelnosti mezi různými přenosovými trasami na trhu koncových spotřebitelů rozhodovalo na individuálním základě každého případu⁽⁶³⁾. V poslední době však vzniká tendence definovat jediný trh pro přenosové služby bez ohledu na platformu přenosu⁽⁶⁴⁾. V této skutečnosti se mimo jiné odráží jednak vznik DVB-T, díky které se zvýšila kapacita pozemní platformy, a jednak snížení cen za přijímače jako jsou kódy k příjmu satelitního signálu nebo Set-Top-Boxy, a tím se omezil tzv. efekt „lock-in“⁽⁶⁵⁾.
- (78) V Německu nabízejí všechny tři platformy velký počet neplacených televizních programů, z čehož vyplývá jistá podobnost nabídky. DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko přitom poskytuje se svými v současné době 28 programy téměř stejně rozsáhlou nabídku jako analogová kabelová televize (s ca. 34 programy), což je nejvíce rozšířená platforma přenosu ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko. DVB-T zahrnuje zejména všechny významné televizní programy, měřeno podle podílu diváků a příjmů z reklamy⁽⁶⁶⁾. Ze stížností, doručených od provozovatelů satelitních a kabelových systémů lze především usoudit, že platformy jsou vnímány jako zaměnitelné.
- (79) K oblasti spolkových zemí Berlín a Braniborsko navíc existují empirické údaje o zaměnitelnosti různých přenosových tras a zejména o konkurenčním účinku zavedení DVB-T na kabelový přenos. Údaje získané ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko během přechodu a po něm ukazují, že pozemní způsob přenosu získal po přechodu na významu a že kabelový přenos byl v určitém rozsahu nahrazen pozemním přenosem, ačkoliv nahrazení se zpočátku, tj. během přechodu, vyvíjelo spíše opačným směrem⁽⁶⁷⁾. V grafu 1 je znázorněno, že se v současné době výrazně zvýšil podíl berlínských a braniborských domácností na pozemním příjmu televizního vysílání, z 5,3 % v roce 2004 na 11,4 % v roce 2005.
- (80) Kromě toho předložily provozovatelé kabelových systémů údaje dokládající, že se od digitálního přechodu výrazně zvýšil jejich podíl výpovědí (podíl zákazníků, kteří vypověděli svoji smlouvu, „churn rate“) (viz graf 2)⁽⁶⁸⁾. Důvody, proč diváci dali přednost DVB-T před kabelovým přenosem, spočívají podle provedeného průzkumu především v tom, že příjem DVB-T je zdarma, zatímco za příjem kabelové televize se musí platit měsíční poplatek⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁶⁾ Na programy vysílané sítí DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko připadalo v Německu v roce 2004 více než 80 % diváků a více než 90 % příjmů z televizní reklamy, viz poznámka pod čarou 51.

⁽⁶⁷⁾ Provozovatelé kabelových systémů měli krátkodobě zisk z diváků, kteří chtěli zůstat u analogového příjmu; to však byl jednorázový efekt, který po digitálním přechodu nepokračoval. Ze střednědobého hlediska ztratili provozovatelé kabelových systémů zákazníky z důvodu bezplatné platformy DVB-T.

⁽⁶⁸⁾ Negativní trend v počtu zákazníků provozovatelů kabelových systémů, který je znázorněn v grafu 2, se dále rýsuje i z údajů jiných provozovatelů kabelových systémů. Z údajů jiného regionálního provozovatele kabelových systémů vyplývá, že absolutní počet zákazníků dosáhl vrcholu ve druhém čtvrtletí roku 2003, ale od té doby (až do čtvrtého čtvrtletí roku 2005) lze konstatovat úbytek o přibližně 7 %. Podle údajů třetího provozovatele kabelových systémů ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko se podíl výpovědí v roce 2004 zvýšil o 50 % oproti roku 2003, avšak toto zvýšení je nutno zdůvodnit, přinejmenším částečně, zvýšením ceny v září roku 2004.

⁽⁶⁹⁾ Viz „Berlín/Potsdam: Erste DVB-T-Region Deutschland“, v: Media Perspektiven 12/2003, s. 565.

⁽⁶²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 4. září 2001 (věc č. COMP/M.2558 – *Havas/Tempus*; Úř. věst. C 319, 14.11.2001, bod odůvodnění 9 a v něm uvedené odkazy).

⁽⁶³⁾ S cílem získat přehled o nových případech viz rozhodnutí Komise *Telenor/Canal+/Canal Digital* (COMP/C.2/38.287 ze dne 29. prosince 2003, zejména body odůvodnění 32–50).

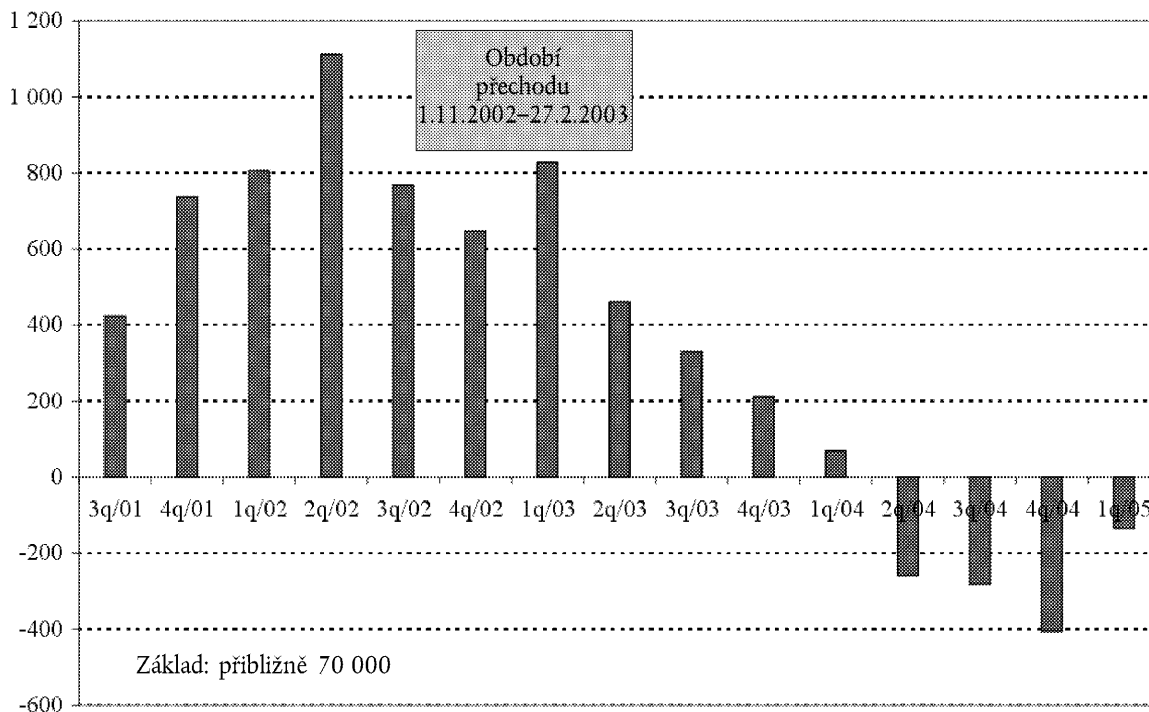
⁽⁶⁴⁾ Viz *TPS I* (IV/36.237 ze dne 3. března 1999, bod odůvodnění 30), *British Interactive Broadcasting/Open* (IV/36.539 ze dne 15. září 1999, Úř. věst. L 312, bod odůvodnění 26) a *Telenor/Canal+/Canal Digital* (COMP/C.2/38.287 ze dne 29. prosince 2003, bod odůvodnění 50).

⁽⁶⁵⁾ O efekt „lock-in“ se jedná tehdy, pokud domácnosti nejsou schopny investovat do jiného režimu přenosu, takže je nepravděpodobná změna mezi různými platformami; viz rozhodnutí Komise *MSG Media Service* (Úř. věst. L 364, 31.12.1994, bod odůvodnění 42).

Graf 2

Změna čistého počtu zákazníků regionálního provozovatele kabelových systémů v Berlíně

Změna počtu zákazníků netto

- (81) Podle názoru Německa svědčí v neprospěch nahraditelnosti platform skutečnost, že v návaznosti na zavedení DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko se žádný provozovatel vysílání nezaměřil na přenos prostřednictvím satelitních nebo kabelových systémů. Tento argument se však týká *velkoobchodního* trhu přenosu, kde ve skutečnosti provozovatelé vysílání považují různé přenosové trasy spíše za doplňkové než za nahraditelné. Musí se však jasně rozlišovat mezi velkoobchodním trhem, na kterém provozovatelé vysílání kupují přenosovou kapacitu od provozovatelů sítí, a mezi trhem koncových zákazníků, na kterém diváci přijímají od provozovatelů sítí obsah vysílání. Na trhu koncových zákazníků považují diváci různé přenosové trasy za nahraditelné a změny mezi platformami oslabují dotčené provozovatele sítí, zejména provozovatele kabelových systémů, kteří musejí nést bezprostřední ztrátu příjmů z důvodu poklesu poplatků zákazníků.

- (82) S ohledem na budoucí užití DVB-T by mohlo dojít k narušení hospodářské soutěže daleko nad rámec současné struktury trhu a to by se mohlo týkat kromě bezplatného televizního vysílání také nově vzni-

kajících trhů. DVB-T může nabídnout služby placeného televizního vysílání, jak ukazuje vývoj v jiných členských státech⁽⁷⁰⁾. Jakmile bude síť DVB-T vybudována, může se přenos televizního signálu kombinovat i s telekomunikačními službami.

- (83) Na závěr Německo výslovně konstatovalo, že jedním z cílů opatření je podporovat hospodářskou soutěž mezi různými infrastrukturami pro přenos televizního signálu, zejména kabelovým, satelitním a pozemním způsobem přenosu. Opatření tak zvyšuje možnost volby spotřebitele a brání tomu, aby provozovatelé kabelových systémů získali ve velké části spolkových zemí Berlín a Braniborsko monopolní postavení. Aniž by se zde Komise zabývala správností těchto argumentů⁽⁷¹⁾, konstatuje, že Německo tím zřejmě připouští, že mezi různými přenosovými trasami existuje určitý stupeň hospodářské soutěže.

⁽⁷⁰⁾ Zejména v Itálii, Francii, Švédsku a ve Spojeném království.

⁽⁷¹⁾ Tyto argumenty jsou upraveny v odstavci o čl. 87 odst. 3 písm. c).

Dopady na obchod

- (84) Podle názoru Komise opatření ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Soukromí provozovatelé vysílání, jako skupina RTL a ProSiebenSat.1, působí i na trzích televizní reklamy a filmových práv v zahraničí, kde konkurují jiným provozovatelům vysílání a telekomunikačním společnostem. Společnosti vysílající pozemním způsobem, jako je dceřinná společnost společnosti Deutscher Telekom, společnost T-Systems, konkurují provozovatelům kabelových systémů a mediálním koncernům jako UPC (Liberty Media), provozovatelům satelitních systémů jako SES Astra, NSAB a Eutelsat a jiným společnostem, které nabízejí provozovatelům vysílání služby v rámci infrastruktury. Stejně dotčené subjekty aktivní v mezinárodním měřítku soutěží na trhu koncových zákazníků o diváky.

V.2 Posouzení slučitelnosti

Zásady, které je nutno dodržet při posouzení slučitelnosti státní podpory digitálního přechodu

- (85) Přechod z analogového na digitální vysílání („digitální přechod“) přináší velké výhody ve formě účinného využití kmitočtů a zvýšených možností přenosu, což povede k poskytování nových a lepších služeb spotřebitelům a také k možnosti jejich většího výběru.
- (86) Komise aktivně podporuje digitální přechod a tyto výhody zdůraznila v akčním plánu eEurope 2005 a ve dvou sděleních k digitálnímu přechodu⁽⁷²⁾. Ve svém sdělení i2010 – Evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost⁽⁷³⁾ Komise zdůraznila, že předpokládané odpojení analogové pozemní televize do roku 2012 usnadní přístup ke kmitočtům. Státní regulace by neměla ani přikazovat ani zvýhodňovat používání jedné určité digitální přenosové trasy jako kabelový, satelitní, pozemní přenos nebo televizní vysílání prostřednictvím DSL a měla by tak dodržovat zásadu „neutrality technologie“. Jak je uvedeno v rámcové směrnici, není tím vyloučeno, aby každý členský stát podniknul v odůvodněných případech přiměřené kroky pro podporu určitých specifických služeb, jako např. digitální televizní vysílání jako prostředek pro účinné využívání kmitočtového spektra⁽⁷⁴⁾. To znamená, že se v zásadě každá síť účastní hospodářské soutěže podle svých vlastních sil, ale že se mohou brát v úvahu zásahy, jež směřují k tomu, aby se zvláště napravila selhání trhu pro danou síť. V konečném důsledku se na trhu prosadí ty sítě, které přinesou spotřebitelům největší výhody.

⁽⁷²⁾ KOM/2002/263 v konečném znění, eEurope 2005: Informační společnost pro všechny, KOM/2003/541 v konečném znění, sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání (digitální přechod a odpojení analogového vysílání) a KOM/2005/204 v konečném znění, sdělení Komise o urychlení přechodu z analogového na digitální vysílání.

⁽⁷³⁾ KOM/2005/229 v konečném znění, ze dne 1. června 2005.

⁽⁷⁴⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

- (87) Komise uznává, že digitální přechod se za určitých okolností zpomalí, pokud se zcela přenechá působení tržních sil. Proto v tomto ohledu nemá žádné zásadní námitky proti státním zásahům. Státní orgány mají různé možnosti, jak usnadnit a podpořit digitální přechod, například regulační prostředky, finanční pomoc nebo informační kampaně. Komise ve svém posledním akčním plánu státní podpory vysvětluje svůj obecný postoj ke státním podporám udržitelného růstu, konkurenceschopnosti a sociální soudržnosti. Zdůrazňuje, že členské státy mohou poskytnout podporu k tomu, aby zabránily specifickému selhání trhu nebo aby zajistily sociální nebo regionální soudržnost. V těchto případech se však musí prokázat, že podpora je vhodným prostředkem k odstranění problému, že se omezuje na nejmenší nutnou míru a že poplatek nenarušuje hospodářskou soutěž⁽⁷⁵⁾.

- (88) Obecně se uznává, že některé typy selhání trhu mohou ovlivnit přechod na digitální televizní vysílání. Kromě toho existuje nebezpečí, že z výhod digitálního vysílání nebudou moci mít užitek všechny části obyvatelstva (problém sociální soudržnosti). Tyto problémy se týkají spíše pozemního přenosu než ostatních přenosových tras, protože síť pro pozemní televizní vysílání má relativně menší kapacitu a dosud je v mnoha členských státech používána ke splnění povinnosti plošného pokrytí signálem. Jak je blíže vysvětleno v bodech odůvodnění 101 až 107 dojde k selhání trhu například tehdy, když se účastníci trhu nejsou schopni sjednotit na společném časovém plánu přechodu na digitální televizní vysílání, protože čekají, že první krok udělá ten druhý (problémy s koordinací), nebo když účastníci trhu nepřihlížejí k pozitivnímu vlivu digitálního přechodu na společnost jako k celku, poněvadž k tomu nemají správné podněty (pozitivní vnější vlivy).

- (89) S ohledem na sociální soudržnost budou členské státy chtít zajistit, aby po zrušení analogového přenosu televizního vysílání měli všichni občané přístup k digitálnímu televiznímu vysílání. Digitální přenos s sebou přináší určité náklady na straně spotřebitelů a vyžaduje změnu zvyklostí, z toho důvodu by členské státy chtěly podle okolností poskytnout pomoc nejvíce znevýhodněným společenským skupinám, jako jsou například starší lidé, domácnosti s nízkými příjmy nebo lidé v odlehlých oblastech. Hrozí, že po zrušení analogového vysílání se v některých oblastech ztratí příjem některých regionálních nebo místních programů a že v odlehlých oblastech na severu Evropy se televizní signál ztratí úplně. Členské státy proto mohou přijmout opatření, která zaručí, že všechny zeměpisné oblasti budou mít i v budoucnu náležitý televizní signál. Jak je však ukázáno níže, takové úvahy neodůvodňují podporu poskytnutou v tomto případě.

⁽⁷⁵⁾ Tyto dlouhodobé základní zásady politiky Společenství pro státní podporu byly nedávno potvrzeny v akčním plánu státní podpory: nižší a lépe zaměřená státní podpora – plán reformy státní podpory na roky 2005–2009 http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/others/action_plan/

Právní podklady pro posouzení slučitelnosti

- (90) Existence státní podpory není v tomto případě zpochybněna použitím kritérií rozsudku Soudního dvora Evropských společenství ve věci Altmark⁽⁷⁶⁾. Není splněno žádné ze čtyř kritérií (vymezení a splnění závazků obecného hospodářského zájmu, předchozí stanovení parametrů pro vyrovnání, žádná nadměrná kompenzace a výběr účinného poskytovatele služeb). Spolková vláda však uplatnila nárok na slučitelnost podpory podle čl. 87 odst. 3 písm. c) a d) a čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES.

Ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES

- (91) Německo ve svém stanovisku k rozhodnutí o zahájení řízení uvádí, že opatření je slučitelné se Smlouvou o ES, protože spadá do zájmu Společenství, jak lze dokumentovat především v akčním plánu eEurope 2005 a ve sděleních týkajících se přechodu⁽⁷⁷⁾.
- (92) Komise poznamenává, že Německem citované zprávy chtějí obecně podpořit digitalizaci vysílání, nepředkládají však žádné obecně platné oprávnění k tomu, že by měla být podporována pouze digitalizace pozemní přenosové trasy a nikoliv i ostatních přenosových tras. Pouhá skutečnost, že opatření podporuje zavedení nové technologie, neklasifikuje toto opatření jako projekt, který je v zájmu Společenství.
- (93) Podle názoru Německa opatření kromě toho podporuje rozvoj určitého hospodářského odvětví, totiž odvětví vysílání televizního a rozhlasového signálu, který má prospěch z digitalizace přenosových tras. Podporovanou hospodářskou činnost lze přesněji popsat jako „digitální přenos pozemního televizního signálu“.
- (94) S cílem posoudit nutnost a přiměřenost podpory, Komise zkoumala, zda lze u této hospodářské činnosti prokázat selhání trhu. V úvahu přichází více druhů selhání trhu.
- (95) Zprv, rozvoji přenosu digitálního signálu pozemním způsobem mohou bránit problémy s koordinací mezi účastníky trhu. Poněvadž kmitočtové spektrum nestačí na pokrytí stávajícího přenosu analogového a digitálního signálu („Simulcasting“), musejí se všichni účastníci trhu sjednotit na časovém plánu, aby doba přechodu byla co nejkratší.

- (96) Zadruhé, kvůli lepšímu využití kmitočtového spektra může přechod vyvolat, pozitivní vnější vlivy: společenské využití větší nabídky programů a služeb převažuje v závislosti na okolnostech nad soukromým využitím přechodu pro etablované provozovatele vysílání, protože ty se ocitají v nebezpečí, že budou vystaveny silnější konkurenci o počet diváků a reklamní časy. Provozovatelé vysílání by proto mohli účast na přechodu odmítnout.
- (97) Zatřetí, existence tržní síly může zabránit tomu, aby hospodářská soutěž mezi dotčenými subjekty přinesla trhu prospěch v plném rozsahu, a speciálně v daném případě, aby digitalizace samotného přenosu signálu byla pobízena tržními silami.
- (98) Začtvrté, provozovatelé vysílání neinvestují do infrastruktury, a proto vzniká na straně provozovatele vysílací sítě nebezpečí, že soukromí provozovatelé vysílání opustí technologii pozemního přenosu. Německo opravdu uvedlo, že analogový pozemní přenos ztrácí stále více na významu a že provozovatelé vysílání uvažují o tom, že tuto platformu přestanou používat.
- (99) Zapáté, z důvodu existence nejistoty mohou být ovlivněny inovace a rozvoj nových služeb na tomto trhu.
- (100) S ohledem na tyto body je nutno přezkoumat: zprv, zda se jedná o skutečné selhání trhu, které brání hospodářsky účinnému fungování trhu, zadruhé, zda státní podpora je vhodným prostředkem pro nápravu selhání trhu a za třetí, zda podpora není vyšší než nejmenší možná míra nutná pro nápravu. Jen za splnění těchto tří předpokladů lze obhájit nutnost a přiměřenost podpory, což jsou kritéria pro schválení podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

Problém s koordinací

- (101) Komise uznává, že problémy s koordinací mezi účastníky trhu mohou být v zásadě považovány za selhání trhu. Problém vzniká proto, že provozovatelé vysílání se musejí dohodnout na společných termínech ukončení analogového přenosu a zahájení digitálního přenosu, aby tak vyřešili nedostatek kmitočtů a aby udrželi náklady na paralelní přenos co nejnížší. Spotřebitelé zřejmě přejdou na digitální platformu až tehdy, když tato platforma bude nabízet programovou nabídku v odpovídajícím rozsahu. Někteří provozovatelé vysílání budou se svým vlastním přechodem vyčkávat, dokud na digitální platformu nepřejdou i jiné dotčené subjekty. Bez koordinace by takový přístup mohl přechod zpozdít. Proto je zájem na tom, aby fáze Simulcast byla co nejkratší a aby provozovatelé vysílání zahájili přechod současně.

⁽⁷⁶⁾ Rozsudek ze dne 24. července 2003, C-280/00, *Altmark Trans GmbH*, Sb. rozh. 2003, s. I-7747, bod odůvodnění 88–94.

⁽⁷⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 72.

- (102) Státní podpora na snížení nákladů za přenos se ale nejeví jako vhodný prostředek k vyřešení problému. Provozovatelé vysílání nejsou vlastníky kmitočtů, ale využívají je na základě licence. Licence na analogový pozemní přenos byly uděleny na omezené období, které činilo v případě spolkových zemí Berlín a Braniborsko sedm let. Úřady by mohly vyřešit problém s koordinací stanovením jednotného termínu pro ukončení platnosti licencí pro analogové vysílání ⁽⁷⁸⁾.

Pozitivní vnější vlivy

- (103) Státní zásah lze v zásadě odůvodnit snahou o urychlení přechodu s cílem lépe využívat uvolněné kmitočtové spektrum. Je však nutno přezkoumat, jak dalece je státní podpora na náklady provozovatelů vysílání za přenos nezbytná a přiměřená k uskutečnění tohoto cíle.

- (104) Německo tvrdilo, že příspěvek je nezbytný k tomu, aby byli odškodněni soukromí provozovatelé vysílání za odstoupení od licencí na analogové pozemní vysílání a dosáhlo se tak uvolnění kmitočtového spektra. Avšak jak je blíže rozvedeno v bodech odůvodnění 57–61 ⁽⁷⁹⁾, hovoří řada důvodů proti této argumentaci. Korporace Mabb mohla například zajistit, aby platnost licencí na analogový pozemní přenos skončila k termínu přechodu, kromě toho byly soukromé subjekty nabízející analogové pozemní televizní vysílání již odškodněny poskytnutím licencí na DVB-T, a příspěvek ani nebyl koncipován nebo vypočten jako odškodnění.

- (105) Pokud se podpora nebude považovat za odškodnění, ale za pobídku k rozvoji určité hospodářské činnosti, je třeba upozornit na to, že náklady za přenos DVB-T jsou obecně nižší než za analogový pozemní přenos a že pomocí DVB-T lze přenášet více programů a nabízet lepší doplňkové služby. Podle zprávy korporace Mabb měli navíc samotní soukromí provozovatelé vysílání zájem na zachování pozemní platformy jako třetí přenosové trasy, „jednak proto, aby nezůstali závislí pouze na kabelovém a satelitním přenosu, jednak proto, aby mohli rozvíjet mobilní a přenosné aplikace“ ⁽⁸⁰⁾. Zejména z druhého bodu vyplývá, že u soukromých provozovatelů vysílání lze dosáhnout toho, aby částečně inkorporovali pozitivní vnější vlivy digitálního přechodu. Německo stejně nepředložilo žádná vysvětlení nebo výpočty, ze kterých vyplývá, že podpora se omezuje na nejmenší nutnou částku za přechod provozovatelů vysílání na přenos DVB-T.

- (106) Kromě toho je třeba poznamenat, že díky snížení nákladů provozovatelů vysílání za přenos zkresluje podpora proces přidělení kmitočtů: cíle (účinnější využití kmitočtů) by se muselo dosáhnout tak, že se kmitočty budou přidělovat způsobem, v němž se bude odrážet jejich ekonomická hodnota bez toho, aby rozhodování účastníků trhu bylo ovlivněno poskytováním podpory.

- (107) Shrnou-li se předložené argumenty je Komise toho názoru, že v daném případě podpora poskytnutá na náklady provozovatelů vysílání za přenos není vhodným prostředkem k plynulému ukončení pozemního analogového přenosu a k uvolnění kmitočtů. Stejněho cíle lze dosáhnout pomocí opatření, která by méně narušila hospodářskou soutěž, jako například vhodným regulačním nakládáním s vysílacími licencemi.

Zvýšení hospodářské soutěže mezi přenosovými trasami

- (108) Německo uvedlo, že vyčleněním další přenosové platformy se posílí hospodářská soutěž při přenosu televizního signálu a vytvoří pobídka pro etablované provozovatele ostatních platform k tomu, aby zlepšili a zmodernizovali svoje služby.

- (109) Německo však přesvědčivým způsobem nedoložilo, že přenos televizního signálu ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko je narušen strukturálními problémy nebo že DVB-T by mohla přispět k odstranění určitého znehynutí trhu ⁽⁸¹⁾. I když se nevezme v potaz pozemní přenos, nabízejí kabelové a satelitní systémy velké množství neplacených televizních programů a jsou obecně dostupné. Kromě toho soutěží o připojení domácností různí provozovatelé kabelových systémů. Další hospodářská soutěž vzniká mezi televizním vysíláním prostřednictvím širokého pásma (např. DSL), které má být zavedeno jako další platforma přenosu televizního signálu.

- (110) Za těchto okolností – které zjevně umožňují paralelní existenci více platform na trhu – není použití podpory k nasměrování trhu určitým směrem žádoucí a mohlo by zpomalit rozvoj alternativ jako DSL. Jak je uvedeno ve sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání (digitální přechod a ukončení analogového vysílání) ⁽⁸²⁾, „měla by se v principu každá síť účastnit hospodářské soutěže vlastními silami“. Tak má být zaručeno, aby selektivní podpory neohrožovaly již uskutečněné do jiných sítí a příslušné budoucí investice.

⁽⁷⁸⁾ Viz bod odůvodnění 59.

⁽⁷⁹⁾ Viz body odůvodnění 57–61.

⁽⁸⁰⁾ Mabb (2003): Berlin goes digital, s. 14.

⁽⁸¹⁾ Spolková vláda zdůraznila silnou pozici kabelové sítě na trhu ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko, kterou je však nutno dovodit především z judikatury, podle níž pronajímatelé mohou uložit nájemcům platit v rámci nájmu poplatky za kabelové vysílání. Sama spolková vláda přiznává, že DVB-T bude za těchto podmínek stěží schopna ohrozit postavení kabelové sítě na trhu.

⁽⁸²⁾ KOM(2003) 541 v konečném znění.

(111) Nastanou-li problémy s hospodářskou soutěží v rovině sítí, byla by navíc podpora provozovatelů sítě průhledným prostředkem k podpoře rozvoje digitální pozemní platformy. Zda a v jaké míře byly podpory nutné k výstavbě pozemní sítě, to mohlo být objasněno v otevřeném řízení ve věci udělení síťových licencí.

(112) Proto Komise odmítá názor, že státní podpora provozovatelům vysílání je vhodná k povzbuzení hospodářské soutěže mezi přenosovými trasami.

Riziko na straně provozovatelů sítě

(113) V souvislosti s rizikem, které nese provozovatel sítě, je nutno upozornit na to, že přechod ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko byl první svého druhu v Evropě a jeho úspěch byl proto vystaven zvláštnímu nebezpečí.

(114) Jak se ukazuje v zavádění jiných platform přenosu (satelitní, DSL), neexistuje však žádný zvláštní důvod se domnívat, že se trh s tímto rizikem nevyrovná. Kromě toho byla DVB-T zavedena i v jiných spolkových zemích – například v Hesensku – bez podpory z veřejných zdrojů, a sice v době, kdy úspěch přechodu ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko nebyl dosud jistý.

Podpora inovace a zvláštní výhody pozemní platformy

(115) Ve prospěch sítě DVB-T se konstatuje, že díky interaktivitě a zvýšené kapacitě vhodné k novým mediálním a telekomunikačním službám podporuje inovaci. Kromě toho se vyznačuje zvláštními výhodami, jako je přenositelnost a mobilita.

(116) Interaktivní služby potřebují zpětný kanál schopný přenášet obsah. DVB-T, podobně jako satelitní platforma však zpětný kanál nenabízí. Obsahuje pouze jeden kanál, na kterém se signál přenáší ke koncovému uživateli⁽⁸³⁾. Podle toho interaktivita není příznačným prvkem DVB-T⁽⁸⁴⁾.

(117) Co se týče ostatních služeb je nutno poznamenat, že ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko není přidělování

kapacit ani státní podpora cíleně zaměřena na inovativní mediální nebo telekomunikační služby. Pokud se jedná o kapacitu, je v současné době připraven pouze jeden multiplex a pokud se jedná o státní podporu, je podporován pouze přenos televizních programů, ale nikoliv poskytování jiných služeb.

(118) A konečně se ve prospěch technologie DVB-T přiznává i to, že ji lze přijímat i mobilně. Nezbytné přístroje však mají velice vysokou spotřebu energie, která značně převyšuje kapacitu současných mobilních přístrojů a takové přístroje fungují nanejvýš v nákladních automobilech, vlacích nebo na lodích⁽⁸⁵⁾. Při zkouškách se kromě toho projevíly závažné problémy s příjmem signálu DVB-T ve vozidlech, které se pohybovaly vysokou rychlostí.

(119) DVB-T z tohoto důvodu nepředstavuje žádnou technologii vyznačující se jednoznačně lepšími vlastnostmi než ostatní platformy a není žádný důvod se domnívat, že její rozvoj bude omezen selháním trhu. Naopak, technické a hospodářské předpoklady ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko jsou takové, že za daných tržních podmínek se mohou rozvíjet různá konkurenční řešení. Státní podpora DVB-T tak představuje neodůvodněné odchýlení od zásady neutrality technologie a může bránit výstavbě jiných platform jako DSL, které mají vzhledem k inovaci a technologii jiné výhody a mohou se rozvíjet samostatně.

Závěr k ustanovením čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES

(120) Přezkumem provedeným na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES byla zjištěna dvě případná selhání trhu při digitálním přechodu: problémy s koordinací mezi různými účastníky trhu, které by mohly znesnadnit bezproblémový přechod, a pozitivní vnější vlivy způsobené uvolněním kmitočtového spektra. Tato selhání trhu by sice principiálně mohla v daném případě ospravedlnit odchýlení od zásady neutrality technologie, ale už nikoliv poskytnutí podpory. Komise proto není přesvědčena o tom, že se u podpory jedná o vhodný, nezbytný a přiměřený prostředek k nápravě selhání trhu a k podpoření DVB-T. I když se vezme v úvahu, že se v absolutních číslech jedná o poměrně nízkou částku podpory a že narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli vysílání je spíše omezené, je nutno počítat s tím, že podpora u některých programů představuje téměř polovinu nákladů za přenos a tím pádem ovlivňuje volbu platformy, kterou provedli provozovatelé vysílání, ve prospěch DVB-T, což mohlo vést k podstatnějšímu narušení hospodářské soutěže na úrovni sítě.

⁽⁸³⁾ Interaktivitu lze dosáhnout pouze vytvořením kanálu DVB-RCT (Return Channel Terrestrial, pozemní zpětný kanál) za vynaložení dodatečných nákladů a pomocí nákladnějšího dekodéru nebo pomocí tradičních zpětných kanálů jako je telefonní kabel nebo interaktivní kabel pro přenos televizního signálu.

⁽⁸⁴⁾ Na rozdíl od digitálního kabelu, který může být vybaven zpětným kanálem, aby byl kromě běžného přenosu signálu využitelný také k pokrokovým interaktivním službám.

⁽⁸⁵⁾ Pro projekt DVB byla proto vypracována nová přenosová norma (DVB-Handheld, DVB-H), ale podle nejnovějších informací bude její zavádění na trh trvat ještě více než tři roky (viz Analysis Study, srpen 2005).

Ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES

- (121) Podle názoru Německa je zřízení pluralitního vysílacího systému součástí výsostného práva členských států rozhodovat o svých kulturních otázkách, což Společenství musí podle čl. 151 odst. 4 Smlouvy o ES v řízení o podpoře zohlednit.
- (122) Komise souhlasí s tím, že Společenství, jak je uvedeno v čl. 151 odst. 4 Smlouvy o ES, přihlíží ke kulturním hlediskům, zejména s cílem podporovat kulturní rozmanitost. Podle názoru Komise je však nutno „kulturní“ ustanovení o výjimce, uvedené v čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES, vykládat, stejně jako každou výjimku, velice úzce a že se týká případů, ve kterých je kulturní bohatství jednoznačně zjištěno nebo zjistitelné⁽⁸⁶⁾. V daném případě má podpora napomáhat přenosu televizních signálů a v žádném případě nesouvisí s určitým kulturním obsahem, který by jinak nebyl vysílán. Kromě toho není podpora omezena ani na určitou skupinu provozovatelů vysílání, např. na malé místní společnosti, které by jinak nebyly zastoupeny v pozemní platformě.

Ustanovení čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES

- (123) Německo ve svém stanovisku k rozhodnutí o zahájení řízení poukázalo na tvrzení, že se u vysílání televizních programů prostřednictvím DVB-T jedná o službu obecného hospodářského zájmu. Taková služba obecného hospodářského zájmu podle Německa spočívá v přechodu z analogového přenosu na digitální, v podpoře technických inovací v oblasti mobilního a přenosného příjmu, v zachování hospodářské soutěže v rámci infrastruktury mezi různými přenosovými trasami a v podpoře rozmanitosti nabídky a názorů.
- (124) Německo na odůvodnění podpory určené zejména soukromým provozovatelům vysílání uvádí, že podpora slouží jako vyrovnání za „účasť na digitálním přechodu a vysílání programů digitálním pozemním způsobem“. Soukromé subjekty byly poskytováním této služby pověřeny veřejnoprávními smlouvami o přidělení přenosových kapacit a o stanovení finanční podpory. Bez této podpory by žádný ze soukromých provozovatelů vysílání nebyl ochoten využívat resp. budovat digitální pozemní přenos, což by ohrozilo budoucnost tohoto způsobu přenosu, na jehož zachování existuje veřejný zájem.
- (125) Komise je toho názoru, že je třeba jednoznačně definovat služby poskytované ve veřejném hospodářském zájmu a jejich poskytováním výslovně pověřit jeden určitý subjekt. V daném případě se zdá, že Německo tento argument použilo *ad hoc*. Takzvané vyrovnání za posky-

tování služeb ve veřejném zájmu se totiž vyplácí soukromým provozovatelům vysílání, kteří na rozdíl od veřejnoprávních vysílacích korporací nejsou pověřeni plnit veřejné úkoly. Financování nákladů za přenos místo toho zvýhodňuje soukromé subjekty při jejich běžné komerční činnosti.

- (126) Tvrzení, že podpora je nutná pro digitalizaci přenosu televizního vysílání a k podpoře názorové pestrosti, neplatí jen pro pozemní platformu. K uskutečnění tohoto cíle mohou přispět i kabelové a satelitní systémy. Poněvadž tyto alternativní platformy mají větší přenosovou kapacitu, jsou díky velkému množství nejrozličnějších televizních programů dokonce vhodnější k plynulému a bezproblémovému přechodu a k zajištění názorové pestrosti.
- (127) Nejdůležitější tvrzení ve prospěch podpory inovace prostřednictvím DVB-T již byly projednány v bodech odůvodnění 115–119. Podpora inovačních služeb je tak sice označena jako služba v obecném hospodářském zájmu, inovační služby ale nejsou bezprostředně finančně podporovány, ani poskytovány soukromými provozovateli vysílání, kterým byla přiznána podpora, a nejsou ani dostatečně jasně definovány.
- (128) S ohledem na zajištění hospodářské soutěže v rámci infrastruktury a na zajištění názorové pestrosti neexistují, jak je uvedeno v bodech odůvodnění 108–112, v přenosové struktuře spolkových zemí Berlín a Braniborsko vůbec žádné náznaky hospodářských faktorů, které způsobují strukturální problém v hospodářské soutěži nebo nebezpečí zneužití dominantního postavení na trhu, čímž by mohlo být ovlivněno obsahové rozdělení nebo ohrožena názorová pestrost. Naopak nelze přijmout tvrzení, že soukromí provozovatelé vysílání musí být podporováni, aby se přenos DVB-T stal hospodářsky úspěšným, jakožto odůvodnění podpory tohoto způsobu přenosu poskytované kvůli respektování obecného hospodářského zájmu.

VI. PRAKTICKÉ POUŽITÍ PRAVIDEL O POSKYTOVÁNÍ PODPORY NA STÁTNÍ PODPORU DIGITÁLNÍHO PŘECHODU

- (129) Před zveřejněním závěrů by Komise chtěla dát veřejným a hospodářským účastníkům několik pokynů k praktickému provádění jejich politiky státní podpory digitálního přechodu. Tyto pokyny jsou odvozeny z použití zásad akčního plánu a sdělení (oba dokumenty jsou zmíněny v bodu odůvodnění 86) na zvláštní příklady. Členské státy mají samozřejmě stále povinnost oznamovat Komisi všechna níže uvedená opatření, která představují státní podporu, ještě před jejich uskutečněním. Komise potom přezkoumá, zda následně předložené obecné úvahy jsou plně použitelné na oznámená opatření.

⁽⁸⁶⁾ Rozhodnutí Komise ve věcech NN 88/98, BBC 24-hodinový zpravodajský kanál bez reklam (Úř. věst. C 78, 18.3.2000) a NN 70/98, „Kinderkanal und Phoenix“ (Úř. věst. C 238, 21.8.1999).

(130) Členské státy mají mnoho možností aktivní podpory digitalizace televizního vysílání takovým způsobem, který je slučitelný s evropským právem pro poskytování podpory, a slouží tak nadřazenému cíli růstu, konkurenceschopnosti a sociální soudržnosti.

(131) V daném případě Komise dále nezkoumala subvence na nákup koncových přístrojů, které byly vyplaceny ve prospěch 6 000 domácností závislých na dávkách státní sociální podpory.

(132) Komise také schválila fond na digitalizaci v Rakousku, který obsahoval různá opatření na podporu digitalizace televizního vysílání⁽⁸⁷⁾. Tato opatření zahrnují:

a) Pilotní a výzkumné projekty, například na přezkoušení digitální přenosové techniky a interaktivních aplikací.

b) Podpora nákupu koncových přístrojů spotřebiteli nezávisle na přenosové trase, aby se zabránilo znemožnění příjmu televizního vysílání u domácností s nízkými příjmy a aby se dosáhlo kritického množství uživatelů.

c) Příspěvky společnostem na rozvoj inovačních digitálních služeb jako například elektronických programových průvodců a mobilních aplikací.

d) Podpora provozovatelů vysílání jako odškodnění za zvýšené náklady na přenos během paralelního přenosu analogového a digitálního televizního signálu („Simulcastphase“).

(133) Bez ohledu na ta opatření, ke kterým již Komise zaujala stanovisko, mohou členské státy zvážit i jiné formy podpory, pokud opatření nezpůsobí žádná zbytečná zkreslení mezi technologiemi nebo společnostmi. Za těchto podmínek mohou členské státy zvážit například tato opatření:

a) Subvence spotřebitelům na nákup digitálních koncových spotřebičů. Takové subvence by měly být, jak je

uveдено výše, z technologického hlediska neutrální. Poskytováním subvencí mohou orgány podpořit využívání otevřených standardů pro interaktivitu. Otevřené standardy umožňují spotřebitelům využívat interaktivní služby různých dotčených subjektů. Příkladem interaktivních služeb jsou elektronické programové průvodce, vyhledávání zpráv, hry nebo internetový obchod.

b) Podpora výstavby přenosové sítě v oblastech, které by jinak měly nedostatečný příjem televizního signálu.

c) Finanční prostředky poskytnuté veřejnoprávním vysílacím korporacím, aby jejich vysílání bylo možné na všech přenosových trasách a aby bylo dostupné všem obyvatelům. V této souvislosti musejí členské státy jasně definovat veškeré povinnosti, uložené veřejnoprávním vysílacím korporacím v souvislosti s používáním určitých přenosových tras;

d) Finanční podpora jako přiměřené odškodnění provozovatelů vysílání, kteří museli ukončit analogové využívání kmitočtů před ukončením platnosti jejich licence. Odškodnění by mělo vzít v úvahu skutečné náklady provozovatelů vysílání na přechod, včetně nákladů na přizpůsobení zařízení na digitální přenos a případně na to, aby provozovatelé mohli vysílat na jiném kanálu, resp. multiplexu, a také náklady za kmitočty. Členské státy musejí doložit, že takto postupy.

(134) Komise potvrzuje, že digitalizace televizního vysílání je cílem společného zájmu. Tímto rozhodnutím však chce zdůraznit, že poskytování státní podpory by neustále mělo probíhat tak, aby byl dotčený problém jednoznačně označen a aby k jeho vyřešení zvolen prostředek, který způsobí co nejmenší deformaci. S nadřazeným cílem zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž a podpořit konkurenceschopnost a rozvoj technologií v Evropě jsou slučitelné pouze jasně vymezené podpory.

VII. ZÁVĚR

(135) Z těchto důvodů dospěla Komise k tomu, že příspěvek korporace Mabb poskytnutý soukromým provozovatelům vysílání je nutno považovat za podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Tato podpora není slučitelná se společným trhem. Nebyla dotčeným členským státem oznámena Komisi podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES a byla poskytnuta neoprávněně bez povolení Komise. Proto ji dotčení soukromí provozovatelé vysílání musejí vrátit.

⁽⁸⁷⁾ N622/03 Digitalisierungsfonds – Rakousko, rozhodnutí Komise ze dne 16. března 2005, viz http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/decisions/additional_docs.html

(136) Ačkoliv příspěvky korporace Mabb by v rovině provozu sítě mohly nepřímo zvýhodnit i společnost T-Systems, nelze konstatovat, zda státní prostředky byly T-Systems skutečně poskytnuty ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES ⁽⁸⁸⁾. Poněvadž provozovatelé vysílání se jako pečliví hospodáři musejí mimo jiné v první řadě přesvědčit o tom, zda jim poskytnutá podpora byla oznámena a povolena, považuje Komise za prvořadé, aby podporu vrátili přímí příjemci.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou poskytla Spolková republika Německo soukromým provozovatelům vysílání účastnícím se sítě DVB-T na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko, není slučitelná se společným trhem.

Článek 2

1. Spolková republika Německo přijme všechna nutná opatření k tomu, aby neoprávněně poskytnutou podporu, uvedenou v článku 1, vybrala od příjemců zpět.

2. Podpora bude vrácena neprodleně v souladu s vnitrostátním postupem, pokud tento umožňuje okamžitý, skutečný výkon rozhodnutí. Vracená podpora zahrnuje také úroky vypočtené od data, od kterého byla protiprávní podpora příjemcům poskytnuta, až do data jejího skutečného vrácení.

3. Úroky podle článku 2 se vypočtou podle článků 9 a 11 nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽⁸⁹⁾. Úroky se vypočtou na základě sazby používané pro výpočet ekvivalentu subvencí na regionální podporu.

4. Spolková republika Německo do dvou měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí vyzve všechny příjemce uvedené v článku 1 k tomu, aby neoprávněně poskytnutou a se Smlouvou o ES neslučitelnou podporu vrátili včetně úroků.

Článek 3

Spolková republika Německo formou dotazníku, uvedeného v příloze, sdělí do dvou měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí, jaká opatření již učinila nebo plánuje učinit, aby splnila toto rozhodnutí. Spolková republika Německo do stejného termínu předloží všechny podklady o tom, že vůči příjemcům bylo zahájeno řízení ohledně vrácení protiprávní a neslučitelné podpory.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 9. listopadu 2005.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise

⁽⁸⁸⁾ V tomto ohledu se zde projednávaný případ liší od rozsudku Soudního dvora ze dne 13. června 2002, C-382/99, *Nizozemsko v. Komise*, (čerpací stanice), Sb. rozh. 2002, s. I-5163, body odůvodnění 60–69, ve kterém byly petrolejářské společnosti považovány za nepřímé příjemce podpory poskytnuté nizozemským čerpacím stanicím. Tato podpora totiž osvobozovala petrolejářské společnosti od jejich smluvní povinnosti poskytovat čerpacím stanicím určité slevy. Ve zde projednávaném případě však neexistuje žádná automatická a kvantitativně vyjádřitelná souvislost mezi podporou poskytnutou soukromým společností a poplatky za přenos vybíranými společnostmi T-Systems. Takovou souvislost by bylo možné stanovit jen u některých provozovatelů vysílání v případě změny poplatků, avšak poplatky za přenos zůstaly od přechodu stejné.

⁽⁸⁹⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. července 2006

o souladu některých norem s obecným požadavkem na bezpečnost podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a se zveřejněním odkazů na ně v Úředním věstníku

(oznámeno pod číslem K(2006) 3277)

(Text s významem pro EHP)

(2006/514/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

- (3) Podle čl. 4 odst. 1 směrnice by měly být evropské normy přijaty evropskými normalizačními orgány pověřenými Komisí. Komise zveřejní odkazy na tyto normy.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 2 druhý a čtvrtý pododstavec uvedené směrnice,

po konzultaci se stálým výborem zřízeným podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/95/ES jsou výrobci povinni uvádět na trh pouze bezpečné výrobky.

- (2) Pokud jde o rizika a kategorie rizik, na které se vztahují příslušné vnitrostátní normy, předpokládá se podle čl. 3 odst. 2 směrnice 2001/95/ES, že výrobek je bezpečný, je-li ve shodě s nezávaznými vnitrostátními normami přejímajícími evropské normy, na něž v souladu s článkem 4 směrnice zveřejnila Komise odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*.

- (4) V čl. 4 odst. 2 směrnice se stanoví postup pro zveřejnění odkazů na normy přijaté evropskými normalizačními orgány před vstupem uvedené směrnice v platnost. Pokud tyto normy zajišťují soulad s obecným požadavkem na bezpečnost, rozhodne Komise o zveřejnění odkazu na ně v *Úředním věstníku Evropské unie*. V takových případech rozhodne Komise ze svého vlastního podnětu nebo na žádost členského státu v souladu s postupem stanoveným v čl. 15 odst. 2 směrnice, zda dotyčná norma splňuje obecný požadavek na bezpečnost. Po konzultaci s výborem zřízeným článkem 5 směrnice 98/34/ES rozhodne Komise o zveřejnění odkazů. O svém rozhodnutí uvědomí Komise členské státy.

- (5) Některé normy byly nicméně po vstupu směrnice v platnost přijaty evropskými normalizačními orgány bez pověření podle čl. 4 odst. 1 směrnice. Záměrem zákonodárního orgánu bylo zajistit spolupráci mezi evropskými normalizačními orgány a uznat příslušné normy pro výrobky v působnosti směrnice, na které Komise nevydala pověření v souladu s příslušnými ustanoveními uvedenými v článku 4. Je proto vhodné zvážit zveřejnění odkazů na tyto normy a za tím účelem postupovat podle čl. 4 odst. 2.

- (6) Toto rozhodnutí o souladu norem uvedených v příloze s obecným požadavkem na bezpečnost je učiněno z podnětu Komise.

- (7) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem výboru uvedeného ve směrnici 2001/95/ES,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice ve znění směrnice 98/48/ES (Úř. věst. L 217, 5.8.1998, s. 18).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

Článek 1

Normy uvedené v příloze splňují obecný požadavek na bezpečnost podle směrnice 2001/95/ES ohledně rizik, na která se vztahují.

V Bruselu dne 20. července 2006.

Článek 2

Odkazy na normy uvedené v příloze se zveřejňují v řadě C Úředního věstníku Evropské unie.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU
člen Komise

PŘÍLOHA

Normy uvedené v člancích 1 a 2 tohoto rozhodnutí:

1. EN 581-1:2006 „Venkovní nábytek – Sedačky a stoly pro kempování, domácí a další použití – Část 1: Základní bezpečnostní požadavky“
 2. EN 957-1:2005 „Stacionární tréninková zařízení – Část 1: Základní bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 3. EN 957-2:2003 „Stacionární tréninková zařízení – Část 2: Posilovací tréninková zařízení, další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 4. EN 957-4:1996 „Stacionární tréninková zařízení – Část 4: Posilovací lavice, další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 5. EN 957-5:1996 „Stacionární tréninková zařízení – Část 5: Posilovací tréninkové rotopedy, další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 6. EN 957-6:2001 „Stacionární tréninková zařízení – Část 6: Posilovací tréninkové rotopedy, další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 7. EN 957-7:1998 „Stacionární tréninková zařízení – Část 7: Veslovací trenažéry, další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 8. EN 957-8:1998 „Stacionární tréninková zařízení – Část 8: Šlapadla, simulátory schodů a stoupadla – Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 9. EN 957-9:2003 „Stacionární tréninková zařízení – Část 9: Eliptická tréninková zařízení, další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 10. EN 957-10:2005 „Stacionární tréninková zařízení – Část 10: Cvičební jízdní kola s pevným kolem nebo bez otočného kola, další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 11. EN 13209-1:2004 „Výrobky pro péči o dítě – Nosiče dětí – Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení – Část 1: Nosiče na záda s rámem“
 12. EN 14682:2004 „Bezpečnost dětských oděvů – Šňůry a stahovací šňůry u dětských oděvů – Specifikace“
 13. EN 14764:2005 „Městská trekkingová jízdní kola – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 14. EN 14766:2005 „Horská jízdní kola – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 15. EN 14781:2005 „Závodní jízdní kola – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody“
 16. EN 14872:2006 „Jízdní kola – Příslušenství jízdních kol – Zavazadlové nosiče“
-